Proletari din toate ţările uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 466
Marţi 14 octombrie 1958

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

Să terminăm grabnic însămînţările de toamnă!

Experienţa anului agricol 1957—1958 a demonstrat cu prisosinţă avantajele însămînţării timpurii a păioaselor de toamnă. In toate regiunile ţării, pe parcelele semănate devreme (în perioada septembrie-octombrie) producţiile de grîu la hectar au fost cu 300—400 kg mai mari decît cele obţinute pe suprafeţele semănate tîrziu, în luna noiembrie. Nici o mirare deci că în toamna aceasta oamenii muncii de pe ogoare au început executarea acestei lucrări încă de la 10—15 septembrie şi sînt hotărîţi s-o termine cel mai tîrziu la 15—20 octombrie. In această privinţă este semnificativ faptul că gospodăriile agricole de stat au semănat pînă acum cu peste 160.000 ha mai mult decît în aceeaşi perioadă a anului trecut. Demn de remarcat este faptul că aceste unităţi au terminat de-acum semănatul orzului, iar însămînţarea grîului şi a secarei au realizat-o în proporţie de aproape 80 la sută. Intr-un ritm susţinut s-au desfăşurat însămînţările şi în unităţile agricole socialist-cooperatiste, precum şi pe ogoarele ţăranilor muncitori cu gospodării individuale. Pînă în prezent, în întreaga ţară planul însămînţărilor de toamnă s-a realizat în proporţie de 62 la sută, fruntaşe fiind regiunile Craiova (91 la sută), Piteşti (86 la sută), Constanţa (84 la sută), Stalin (75 la sută) şi altele. Nu acelaşi lucru se poate spune însă şi despre unele regiuni cum ar fi Oradea, Timişoara, Hunedoara, Iaşi, Ploeşti etc., care sînt încă mult rămase în urmă cu însămînţările.

Sîntem la jumătatea lunii octombrie. Pentru a pune baze trainice unei recolte bogate de păioase în anul viitor este necesar ca însămînţarea grîului, secarei şi orzului să fie terminată cel mai tîrziu pînă la 20—25 octombrie. De aceea, trebuie urgentat recoltatul porumbului de pe tarlalele ce urmează a fi însămînţate cu grîu. In acest scop, este bine ca odată cu strînsul ştiuleţilor să fie tăiaţi şi cocenii pentru a se elibera cît mai grabnic porumbiştile în vederea pregătirii lor pentru semănat. Ţinînd seama de experienţa gospodăriilor agricole de stat „Justin Georgescu"—Galaţi şi „I. L. Caragiale"-Bucureşti, se recomandă ca toate gospodăriile agricole de stat din ţară să folosească secerătoarea-legătoare S.L.-54 la recoltatul şi legatul cocenilor. In acest fel, eliberarea porumbiştilor se va putea face foarte repede, economisindu-se totodată şi cca 100 lei la fiecare ha faţă de recoltatul manual.

Folosirea cu maximum de randament a tractoarelor şi maşinilor, ca şi a timpului prielnic prin organizarea schimbului al II-lea, trebuie să constituie principala sarcină a S.M.T.-urilor şi a gospodăriilor agricole de stat în aceste zile, pentru a asigura îndeplinirea recomandărilor Ministerului Agriculturii şi Silviculturii în ceea ce priveşte executarea la timp şi în bune condiţii a însămînţărilor din toamna aceasta.

Aviaţia în sprijinul unor munci de toamnă

— Alo! Departamentul Gostat? Aici e tovarăşul Marcu, directorul gospodăriei de stat Zorleni, din regiunea Iaşi. Cine e acolo? Tovarăşa Boiangiu? Bine că am dat tocmai de dumneavoastră. Uite ce necaz avem. Pe cele 500 de hectare semănate cu grîu acum două săptămîni, s-a ivit atac de Zabrus. Trimiteţi-ne un avion ca să prăfuim tarlalele cu hexacloran... Dar neapărat azi sau cel mai tîrziu mîine avionul să fie aci...

...Aşa am aflat că Serviciul de protecţia plantelor din cadrul Departamentului Gostat foloseşte pe scară largă avioanele la o serie de lucrări ce trebuie făcute grabnic şi cer altfel multe braţe de muncă. Nu de mult, avioane echipate în mod special cu dispozitive pentru prăfuire împotriva dăunătorilor vegetali au combătut viespea rapiţei pe 550 de ha. la gospodăriile de stat I. L. Caragiale, Ivăneşti şi Ograda din regiunea Bucureşti.

In prezent, alte 10 avioane fito-sanitare ale T.A.R.O.M.-ului lucrează la împrăştierea îngrăşămintelor chimice (superfosfat) la numeroase gospodării din ţară. Cîteva din aceste avioane sînt repartizate la gospodăriile Dîlga, Dragalina şi Ivăneşti, regiunea Bucureşti; altele la gospodăriile Grabăţi şi Variaş, regiunea Timişoara; în sfîrşit o parte din ele la unele unităţi din regiunile Galaţi şi Craiova.

Cu ajutorul unui singur avion se pot da îngrăşăminte pe ogoarele ce urmează a fi însămînţate cu grîu de toamnă, pe 50 de ha., zilnic. Dacă se are în vedere că un tractor ce lucrează cu o maşină de împrăştiat îngrăşăminte chimice nu poate realiza decît 10-12 ha. zilnic, se poate vedea lesne marele avantaj al folosirii avioanelor la îngrăşarea terenurilor.

Mai trebuie reţinut că în acest an, aviaţia a fost folosită pe scară largă la împrăştierea îngrăşămintelor chimice în orezăriile gospodăriilor de stat. La gospodăria din Luciu-Giurgeni-Constanţa, de pildă, au fost împrăştiate, cu ajutorul avioanelor 13.350 kg. superfosfat pe 622 ha., la gospodăria din Salonta au fost date îngrăşăminte pe 800 de ha. etc.

In sfîrşit tot în scopul fertilizării ogoarelor, avioanele au fost întrebuinţate şi la împrăştierea boraxului în culturile de lucernă şi trifoi la unele gospodării de stat din ţară, ca, de pildă, cea din Carei, regiunea Baia Mare.

ION DRINCU

In preajma deschiderii celei de a 2-a Conferinţe Mondiale a muncitorilor agricoli şi forestieri

Sosirea delegaţilor U.R.S.S. şi R.P. Chineză pe aeroportul Băneasa

Săptămîna aceasta, la 16 octombrie, vor începe la Bucureşti lucrările celei de a II-a Conferinţe Mondiale a muncitorilor agricoli şi forestieri.

Este un eveniment de o deosebită însemnătate pentru toţi cei ce muncesc în agricultura şi silvicultura din toate ţările lumii. Desfăşurarea situaţiei politice, economice şi sindicale de pe întreg cuprinsul globului, — creşterea şomajului în ţările capitaliste şi coloniale, ameninţările imperialiştilor împotriva păcii — pun în faţa muncitorilor agricoli şi forestieri probleme noi. Devine din ce în ce mai limpede că luptînd cu hotărîre pentru independenţa ţărilor lor, pentru libertăţi şi pentru pace, muncitorii agricoli din ţările capitaliste şi coloniale deschid drumul satisfacerii revendicărilor lor juste economice şi sociale, întăresc solidaritatea frăţească a milioanelor de oameni de pe ogoare şi păduri.

Deosebit de important este faptul că în ultimii ani, numărul organizaţiilor afiliate la Uniunea Internaţională a muncitorilor agricoli şi forestieri (U.I.S.M.A.F.) a crescut necontenit. La cea de-a II-a Conferinţă Mondială ce se ţine în Capitala ţării noastre, se vor întîlni delegaţi din cele mai diferite colţuri ale lumii, din R. P. Chineză, şi Franţa, din Finlanda şi Indonezia, din R. P. Polonă şi Brazilia. Ei vor discuta pe larg rezultatele luptelor şi acţiunilor desfăşurate de la prima Conferinţă Mondială ce a avut loc în 1953, pînă azi, sub conducerea sindicatelor agricole şi forestiere, pentru a se obţine în ţările capitaliste şi coloniale salarii şi locuinţe omeneşti, drepturi sociale şi culturale, aşa cum au azi toţi muncitorii agricoli şi forestieri din U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară.

Totodată, Conferinţa va adopta un program concret de revendicări şi va propune folosirea în viitor a celor mai bune forme de muncă sindicală.

Ziarul nostru ca exponent al oamenilor muncii din agricultura şi silvicultura R.P. Romîne, urează delegaţilor la cea de-a II-a Conferinţă Mondială succes în activitatea lor pentru deplină unitate de acţiune, pentru obţinerea unor rezultate cît mai rodnice.

Oamenii muncii de pe ogoare şi din păduri din ţara noastră, salută prin ziarul nostru prezenţa fraţilor lor activişti şi muncitori din ţările reprezentate la Conferinţă, şi urează ca această manifestare să constituie o nouă contribuţie la întărirea solidarităţii internaţionale şi prieteniei între muncitorii agricoli şi forestieri, la întărirea cauzei păcii în lumea întreagă.

Ordinea de zi a conferinţei

Potrivit hotărîrii Biroului Executiv al Uniunii Internaţionale a Sindicatelor Muncitorilor Agricoli şi Forestieri cea de a 2-a Conferinţă Mondială care se va desfăşura între 16 şi 19 octombrie la Bucureşti, va avea următoarea ordine de zi:

1) Activitatea Uniunii Internaţionale în perioada care s-a scurs şi sarcinile U.I.S.M.A.F. în vederea întăririi unităţii şi a dezvoltării colaborării dintre oamenii muncii şi sindicatele agricole şi forestiere, în lupta pentru îmbunătăţirea salariilor şi a asigurărilor sociale, pentru drepturi sindicale şi pentru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă la sate, pentru dezarmare şi pace în întreaga lume.

2) Dezvoltarea unităţii oamenilor muncii de pe plantaţii, în lupta împotriva dominaţiei monopolurilor străine, pentru independenţa naţională, pentru cucerirea şi lărgirea drepturilor economice şi sociale, pentru libertate şi progres.

3) Raportul Comisiei de Revizie.

4) Alegerea organelor de conducere.

Sosirea primilor delegaţi

In cursul ultimelor zile au continuat să sosească în Capitală delegaţi din numeroase ţări care vor lua parte la cea de-a doua Conferinţă sindicală mondială a muncitorilor agricoli şi forestieri. Printre oaspeţi se află Tjugito, preşedintele Uniunii Internaţionale a sindicatelor muncitorilor agricoli şi forestieri. De asemenea au mai sosit: delegaţia sovietică condusă de S. V. Egurazdov, preşedintele C.C. al Sindicatului muncitorilor agricoli din U.R.S.S., vicepreşedinte al Uniunii Internaţionale a sindicatelor muncitorilor agricoli şi forestieri; delegaţia chineză condusă de Ho Ying-tsai, preşedintele C.C. al Sindicatului muncitorilor agricoli pe întreaga Chină; delegaţia indoneziană în frunte cu Suhardje Warsosukarto, preşedintele Sindicatului muncitorilor de pe plantaţii cu capital străin din Indonezia; delegaţia cehoslovacă condusă de Antonin Topinka, preşedintele C.C. al Federaţiei muncitorilor agricoli şi forestieri din R. Cehoslovacă; delegaţia finlandeză în frunte cu Sopanen, preşedintele Uniunii Muncitorilor forestieri şi plutaşi din Finlanda; delegaţia poloneză condusă de Kazimierz Nowicki, preşedintele Federaţiei naţionale a muncitorilor agricoli din R. P. Polonă, delegaţia ungară condusă de Halasz Iozsef, preşedintele C.C. al Sindicatului muncitorilor agricoli şi forestieri din R.P. Ungară etc.

Lucrările Comitetului administrativ al U. I. S. M. A. F.

In zilele de 12 şi 13 octombrie s-au desfăşurat în sala de consiliu a Institutului agronomic „N. Bălcescu" lucrările sesiunii Comitetului administrativ al Uniunii Internaţionale a Sindicatelor muncitorilor agricoli şi forestieri. Membrii Comitetului administrativ al UISMAF au definitivat rapoartele asupra primelor două puncte de pe ordinea de zi a celei de a doua Conferinţe Mondiale a muncitorilor agricoli şi forestieri care va avea loc la Bucureşti între 16—19 octombrie.

(Agerpres)

Consfătuire C. A. E. R.

In conformitate cu planul de lucru al Comisiei permanente a C.A.E.R. de colaborare economică şi tehnico-ştiinţifică în domeniul agriculturii, între 1 şi 9 octombrie 1958 s-au desfăşurat la Bucureşti lucrările consfătuirii privind schimbul de experienţă în domeniul problemelor economico-organizatorice ale cooperativelor agricole de producţie din ţările membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

La lucrările consfătuirii au participat delegaţi din R.P. Albania, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, R. P. Romînă, R. P. Ungară şi U.R.S.S. In calitate de observator a fost prezent reprezentantul R.P.D. Coreene.

Consfătuirea s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie, care a dat posibilitatea cunoaşterii şi schimbului reciproc al experienţei înaintate în problemele economico-organizatorice, de organizare, normare şi retribuire a muncii şi de organizare a evidenţei contabile în cooperativele agricole de producţie din ţările membre ale C.A.E.R. Participanţii la consfătuire au vizitat cîteva unităţi agricole cooperatist-socialiste, unde au luat cunoştinţă de experienţa şi realizările obţinute în acest domeniu în R.P.R.

(Agerpres)

Noi ogoare unite

De ce m-am înscris în colectivă

Eram întovărăşit şi în întovărăşirea noastră s-au obţinut rezultate bune faţă de cele obţinute pe vremea cînd lucram individual. Dar, colectiva de la noi obţinea rezultate şi mai bune. Chiar în aist an a scos cu 300 kg grîu la ha mai mult ca întovărăşirea. Mai auzisem că la noi în raion, multe gospodării au devenit şi milionare. M-am sfătuit cu nevasta: „Ce-ar fi să plec eu pe la Peciul Nou, pe la Vreltea, la Libling, să văd eu cu ochii mei, să mă conving de cele milioane ce le-or agonisit colectiviştii de acolo"? Şi aşa m-am luat şi m-am dus! Să mă credeţi, m-am minunat cînd am văzut grajdurile moderne, cirezile de vite, hambarele pline.

Şi gospodăria de la noi, din Giera, va avea la sfîrşitul anului acesta fondul de bază de peste un milion. Ea a vîndut statului pe bază de contract 34.000 kg grîu, trei vagoane de porumb, 140 de porci graşi, 22 de bovine, 8.000 litri de lapte de vacă, 5.000 litri de lapte de oaie şi mari cantităţi de legume. Văzîndu-le pe toate acestea, m-a stăpînit o dorinţă: să intru şi eu în gospodărie. Şi am intrat. Odată cu intrarea mea, s-au mai înscris în gospodărie încă 58 de familii de întovărăşiţi, aşa că gospodăria colectivă din comuna Giera numără astăzi 154 de familii cu o suprafaţă de peste 600 de hectare de pămînt.

MIHAI HUBERT
nou membru al gospodăriei colective din Giera, raionul Ciacova

Explicaţia unui succes

Printre raioanele regiunii Craiova, care au terminat însămînţările în primele zile ale lunii octombrie, se numără şi raionul Strehaia.

In acest raion care posedă un relief frămîntat ce se cere lucrat în mare parte cu pluguri cu tracţiune animală, s-a însămînţat cu grîu circa 40 la sută din suprafaţa arabilă. Pînă la mijlocul lui septembrie lucrarea solului s-a făcut în condiţii extrem de grele din cauza lipsei de precipitaţii. Aceasta fiind situaţia se pune firesc întrebarea: Cum de s-a reuşit în raionul Strehaia să se însămînţeze într-un timp foarte scurt o suprafaţă foarte mare?

Răspunsul e acesta: Incă de la începutul campaniei s-au format colective compuse din tovarăşi cu munci de răspundere în raion. Fiecare colectiv a răspuns de mersul însămînţărilor într-o comună. Cu ajutorul organelor comunale şi al agitatorilor, colectivele au desfăşurat o vie agitaţie orală de la om la om. Prin gazete de perete şi foi volante ce aveau desenată harta raionului cu comunele fruntaşe şi cele rămase în urmă s-a dus şi o intensă muncă de agitaţie scrisă.

La succesul însămînţărilor şi-a adus contribuţia şi munca organizatorică. Intruncît, spre deosebire de mirişti, porumbiştile se puteau ara mai uşor, organele raionale şi comunale au acordat principala atenţie eliberării terenurilor cultivate cu porumb. Peste 90 la sută din grîu a fost semănat în porumbişti. Intovărăşirile agricole au fost fruntaşe la însămînţări. Succesul obţinut de întovărăşiri îşi are explicaţia în faptul că toate cele 143 de unităţi vechi au strîns grîul de sămînţă încă de pe arie, l-au schimbat imediat cu grîu de calitate pe care l-au însămînţat în comun. Toate acestea au permis întovărăşirilor să folosească mai productiv decît în alţi ani mijloacele de muncă de care dispun. Exemplul întovărăşirilor a fost urmat de ţăranii muncitori cu gospodării individuale care s-au străduit să semene cît mai devreme. Ei ştiau doar că datorită şi însămînţatului la timp, întovărăşirile obţinuseră producţii mari de grîu, întrecîndu-i în medie cu sute de kilograme la hectar. Faţă de anii trecuţi, calitatea însămînţărilor efectuate în acest an e mult mai bună.

Şi pămîntul mai sărac poate da recolte mari

• 2.164 kg grîu şi 2 575 kg orz în medie la ha. • *Cum au influenţat îngrăşămintele asupra recoltelor* **• Invăţămintele prind bine**

In regiunea Oradea, suprafeţele de teren fertilizate au crescut de la an la an. Numai în toamna aceasta, bunăoară, transportul îngrăşămintelor naturale a fost realizat în proporţie de peste 230 la sută. Increderea mare pe care au căpătat-o cultivatorii din această parte a ţării în aplicarea îngrăşămintelor se datoreşte rezultatelor deosebit de bune obţinute în mărirea recoltelor. Astfel, gospodăria agricolă de stat Marghita, a realizat în vara aceasta, pe podzol, prin aplicarea masivă a îngrăşămintelor naturale şi chimice, o producţie medie de 1.815 kg grîu la ha, faţă de 1.450 kg la ha, cît a fost media pe trust. In raionul Oradea, ca de altfel în toate celelalte părţi ale regiunii, interesul ţăranilor muncitori pentru folosirea îngrăşămintelor, îndeosebi a celor chimice, a crescut simţitor. Astfel, cantitatea de superfosfat aplicată în toamna lui 1957 şi primăvara lui 1958 a fost de 2 ori şi ceva mai mare decît în anul agricol anterior. Printre unităţile agricole cooperatiste din raion care au izbutit să mărească rodnicia pămîntului cu ajutorul îngrăşămintelor se numără şi gospodăria colectivă din comuna Paleu.

★

Aflînd că membrii gospodăriei colective din Paleu au obţinut anul acesta cea mai mare producţie medie de grîu pe raion, m-am îndreptat spre gospodărie cu gîndul să stau de vorbă cu cîţiva colectivişti. Pe drum, la punctul numit Ugor, l-am întîlnit pe Iuliu Beleş, brigadier de cîmp în gospodărie; de la el am aflat, printre altele, şi de ajutorul preţios pe care l-au adus îngrăşămintele.

...Pămîntul gospodăriei nu-i prea bogat. Pentru a-i mări fertilitatea, colectiviştii folosesc an de an tot mai multe cantităţi de îngrăşăminte naturale şi chimice. In toamna trecută, gospodăria a semănat 72 ha cu grîu şi 16 cu orz. O parte din păioase au fost puse după trifoi, iar restul după porumb, cartofi etc. Pe parcelele unde grîul şi orzul au fost semănate după trifoi, nu s-au dat îngrăşăminte. Pe rest, au fost aplicate, pe unele porţiuni, 15—20 tone de gunoi de grajd la ha, care a fost îngropat în pămînt odată cu arătura. Deoarece cantitatea de gunoi obţinută de la vitele gospodăriei nu era suficientă pentru îngrăşarea unor suprafeţe mari, colectiviştii au folosit (pentru cultura grîului şi orzului) 12 tone de superfosfat, cîte 200 kg la ha. Primăvara, pe porţiunile unde grîul şi orzul ieşiseră din iarnă slab dezvoltate, au fost împrăştiate îngrăşăminte chimice suplimentare (azotat de amoniu), în două rînduri. Cît de mare a fost influenţa îngrăşămintelor s-a văzut după treieriş, comparîndu-se recolta medie obţinută pe gospodărie cu cea strînsă de pe o parcelă de vreo 5 ha, unde nu s-a aplicat nici un fel de îngrăşămînt. **Cu toate că planta premergătoare şi lucrările au fost aceleaşi, grîul a produs, pe această tarla, numai 800—1.000 kg la ha. In medie, colectiviştii au strîns o producţie de 2.164 kg de grîu şi 2.575 kg de orz la ha. Desigur că nu numai îngrăşămintele au dus la realizarea acestor recolte. Munca în comun, organizată, a dat putinţa colectiviştilor să aplice aşa cum se cuvine şi celelalte reguli agrotehnice (alegerea unor premergătoare potrivite, însămînţarea în arătură de bună calitate, folosirea seminţelor selecţionate etc.) şi să scoată producţii mult mai mari, decît cele ale individualilor.**

Colectiviştii din Paleu au folosit cu multă pricepere îngrăşămintele şi la culturile de primăvară. Astfel, porumbul care a fost îngrăşat cu gunoi de grajd dat o dată cu arătura de toamnă şi suplimentar în primăvară cu azotat de amoniu, promite să dea o recoltă de peste 4.000 kg la ha.

Din experienţa anului acesta, gospodăria colectivă din Paleu trage învăţăminte preţioase. Pentru ca în anul 1959 producţiile obţinute să fie cît mai mari, colectiviştii dau acum atenţie şi mai mare îngrăşămintelor. Au fost cărate pe ogoare peste 1.000 de căruţe de gunoi de grajd. La păioasele de toamnă se folosesc, de asemenea, cantităţi sporite de îngrăşăminte chimice. Fără îndoială că interesul mare pe care îl arată colectiviştii din Paleu îngrăşămintelor va înrîuri în bine asupra recoltelor anului viitor.

Ing. N. FLORIAN

Prin podgoria Drăgăşani

Se desfăşoară din plin culesul viilor şi în podgoria Drăgăşani. Munca este cu atît mai intensă cu cît în acest an viile vor da o recoltă medie ce va întrece cu 1.000—1.500 de kg struguri la ha pe cea obţinută în ultimii ani. La gospodăria agricolă de stat Drăgăşani, la gospodăriile colective din Ştefăneşti, Zlătărei etc. se vor culege peste 6.000 de kg de struguri la ha.

Valorificarea acestei mari producţii a început de cîteva săptămîni. Acum activitatea continuă cu zor şi veselie. Obiectivul aparatului fotografic a surprins cîteva momente din această muncă plăcută.

Prima fotografie reprezintă un aspect de la culesul şi pregătirea strugurilor pentru transport în brigada lui Florin Neagoe din gospodăria de stat Drăgăşani. Din această gospodărie au luat drumul pieţii peste 30 vagoane de struguri.

Printre fruntaşii brigăzii se numără şi tînăra muncitoare Constanţa Pătru (în medalion).

In fotografia din dreapta se vede un aspect din timpul fermentaţiei mustului la staţiunea experimentală viticolă Drăgăşani. Aici se pregătesc vinuri ce ne vor aduce noi medalii la viitoarele concursuri de vinuri.

Fotoreportaj: C. VASIA

Redări de terenuri agriculturii

Noi şantiere

Zilele trecute, în raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galaţi, s-a deschis un nou şantier de îmbunătăţiri funciare. Prin construirea unui dig pe o lungime de 26 km. de-a lungul rîului Buzău, vor fi redate agriculturii circa 5.000 de ha. supuse inundaţiilor. In prezent, sute de ţărani muncitori din comunele Filipeşti, Vişani, Mircea Vodă şi altele lucrează cu atelajele proprii la construcţia digului.

★

In comuna Leţcani, raionul Iaşi, s-a deschis de curînd un şantier de îmbunătăţiri funciare. Pînă zilele trecute, 3.000 de colectivişti, întovărăşiţi şi ţărani muncitori cu gospodărie individuală, din raionul Iaşi, precum şi tineri muncitori din întreprinderi ieşene au executat prin muncă voluntară aproape 9.000 m. c. săpături. Aici vor fi redate agriculturii 1.200 ha teren.

11.000 de hectare

La sfîrşitul săptămînii trecute, pe şantierul de hidroamelioraţii Checea-Jimbolia, din regiunea Timişoara, a fost obţinută o importantă realizare: terminarea lucrărilor de săpare a albiei canalelor principale şi secundare în lungime totală de peste 80 km. Timp de 42 de zile, cît au durat lucrările de săpare a canalelor, pe şantier au venit să muncească voluntar peste 170.000 oameni ai muncii de pe ogoare şi din întreprinderile şi instituţiile oraşului Timişoara. Lucrînd voluntar la săparea canalelor de pe şantierul Checea-Jimbolia, oamenii muncii din raioanele Timişoara şi Jimbolia au adus statului economii în valoare de peste 3.000.000 lei. Prin terminarea acestor canale, încă în toamna aceasta se vor scoate de sub pericolul inundaţiilor peste 11.000 ha care, cultivate, vor asigura un spor de 1.000 vagoane de cereale.

Prin muncă voluntară

In raionul Alba şi Orăştie din regiunea Hunedoara, s-au executat lucrări de desecări pe o suprafaţă de 711 ha. Ţăranii muncitori din satele Ocolişul Mic, Tămăşeasa şi Dîncu Mic, lucrînd voluntar, au redat agriculturii o suprafaţă de 150 ha.

Luna prieteniei ROMINO-SOVIETICE

Vizitele delegației sovietice

Membrii delegației sovietice care vizitează țara cu prilejul Lunii prieteniei romino-sovietice, sînt primiți pretutindeni cu nespusă dragoste și prietenie. După vizitele făcute în Capitală, oaspeții sovietici au plecat la Cluj și Timișoara. G. G. Sotnikov, vicepreședinte al Consiliului Economiei Naționale al orașului Moscova, vicepreședinte al Asociației de prietenie sovieto-romîne și Evghenia Grigorievna Sorocean, președinta colhozului „Viața Nouă" din R.S.S. Moldovenească au vizitat muzeul regional și diferite instituții din orașul Timișoara, precum și comuna Ortișoara. Membrii delegației au asistat de asemenea la spectacolul coregrafic „Haiducii" prezentat de colectivul Operei de Stat. In cadrul unei însuflețite adunări, solii poporului frate sovietic au avut de asemenea o întîlnire prietenească cu metalurgiștii din Reșița la Casa Muncitorească.

A. V. Reabinin, prim secretar al Comitetului raional Sverdlovsk al P.C.U.S. din Moscova și R. I. Makagonova, actriță de film, au depus cu prilejul împlinirii a 14 ani de la eliberarea Clujului de către glorioasele armate sovietice, coroane de flori la monumentul eroilor sovietici din Piața Malinovski și la cimitirul Eroilor Romîni și Sovietici din localitate. Oaspeții sovietici au vizitat apoi centrul ardelean, monumentele sale istorice și uzinele „Ianoș Herbak". A. V. Reabinin și R. I. Makagonova au vizitat de asemenea gospodăria agricolă colectivă Mirăslău, raionul Aiud.

Pentru a participa la manifestările ce au loc în regiunea Suceava în cadrul prieteniei romîno-sovietice, a sosit în localitate o delegație de oameni ai muncii din regiunea Cernăuți, condusă de tov. Alecsandr Ignatovici Botvinov, membru al C.C. al Partidului Comunist din Ucraina, primsecretar al comitetului regional Cernăuți al P. C. din Ucraina.

Serbarea cîmpenească din comuna Dor Mărunt

Vestea că duminică 12 octombrie va avea loc o serbare cîmpenească în cinstea Lunii prieteniei romino-sovietice, a stîrnit un deosebit interes în rîndurile colectiviștilor de la gospodăria agricolă colectivă „Viață Nouă" și a sătenilor din comuna Dor Mărunt, raionul Lehliu. Ei au ținut ca această manifestare la care au invitat și pe locuitorii din comunele învecinate să se desfășoare în cele mai bune condiții. In zilele premergătoare serbării, gazdele au făcut intense pregătiri, organizînd un frumos program cultural și sportiv, iar în ajun au pavoazat terenul de sport și au amenajat o estradă pentru echipele artistice. De asemenea, au amenajat o expoziție agrozootehnică, standuri cu cărți, o expoziție cu diferite articole de îmbrăcăminte, gherete cu produse alimentare etc. Astfel, în ziua festivității participanții la această serbare au găsit totul pus la punct și au putut petrece o frumoasă zi de odihnă în parcul din comuna Dor Mărunt.

Serbarea a fost deschisă cu conferința tov. Tudor Olteanu, din partea comitetului de partid, raionul Lehliu, despre însemnătatea Lunii prieteniei romino-sovietice, după care a urmat programul artistic susținut de formațiile căminelor culturale din comunele Săpunari, Sighireanu, școlile elementare din Dor Mărunt, Luoșanu etc. In același timp, pe terenul de fotbal s-au întrecut echipele I.T.B. și formația „Avîntul" din Dor Mărunt, întîlnire care a fost cîștigată de prima formație cu 2-0. Programul sportiv a mai cuprins întreceri cu șarete, conduse de sportivi de la herghelia de stat din comuna Dor Mărunt, meciuri de volei, concursuri de atletism etc.

Pe lîngă programul cultural-sportiv, cei prezenți au putut admira la expoziția agricolă produsele harnicilor colectiviști de la gospodăria colectivă „Viață Nouă" și a țăranilor din întovărășirile „6 Martie", „Bărăganul nou", „Scînteia", „1 Mai", „30 Decembrie" și altele. Din produsele expuse trebuie să menționăm diferitele soiuri de grîu ca soiul A-15, din care colectiviștii au obținut anul acesta între 1.800-1.900 kg la ha, floarea-soarelui din soiurile Vniimk și Idanov, porumbul hibrid, sfecla de zahăr, mazăre, miere de albine și fructe.

Această frumoasă serbare la care sătenii din comuna Dor Mărunt și cele învecinate au manifestat călduros pentru prietenia romino-sovietică s-a încheiat în înserat printr-un foc de tabără organizat de elevii școlii elementare din comună.

M. LERESCU

CE SĂ CITIM

O carte de mare preț pentru oamenii muncii de pe ogoare:

„Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii"

Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, ținută la Constanța, a prilejuit o analiză temeinică a felului în care se îndeplinesc sarcinile trasate de partid cu privire la transformarea socialistă a agriculturii și sporirea producției agricole. La această consfătuire au fost dezbătute totodată măsurile necesare în vederea obținerii de noi succese în dezvoltarea agriculturii noastre pe drumul socialismului.

Au trecut șase luni de la acest însemnat eveniment din viața celor ce muncesc pe ogoarele patriei. In acest răstimp, țăranii și lucrătorii din sectorul socialist al agriculturii s-au străduit să traducă în viață sarcinile trasate la consfătuire. Pentru a-i ajuta în munca lor de zi cu zi, pentru a le da prilejul să adîncească mai mult problemele atît de importante ridicate la consfătuire, Editura Politică a strîns într-o carte toate documentele privind lucrările consfătuirii.

In prima parte a volumului „Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii" este publicat în întregime cel mai de seamă document al consfătuirii, expunerea făcută de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej: „Pentru consolidarea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, pentru sporirea producției agricole".

Partea a doua a volumului cuprinde cuvîntările celor ce au luat parte la discuții pe marginea expunerii.

In partea a treia lucrarea prezintă cititorilor referatele celor 8 comisii: pentru producția de cereale, plante tehnice, creșterea animalelor, producția viticolă și pomicolă, activitatea S.M.T., probleme de îmbunătățiri funciare, chimizare, construcții.

Din biblioteca personală a fiecărui colectivist, întovărășit, țăran muncitor cu gospodărie individuală, tehnician agricol sau lucrător din S.M.T. și G.A.S. această prețioasă carte e bine să nu lipsească.

DUPĂ O ZI DE MUNCĂ

Seara, după o zi de muncă, tractoriștii de la S.M.T. Ciocănești, regiunea București, citesc în vagonul lor cărți și ziare din biblioteca volantă.

Ogoare noi

Ca mîine vom rupe, prieteni, în două
O proaspătă pîine și-n aburu-i cald,
Citi-vom ca-n licărul boabei de rouă
Tot clocotu-n care azi oamenii ard.

Pe-aici erau ape — dar ape stătute.
Pe-aici erau crînguri — dar crînguri de stuh
Cînd serile, cîmpul, venea să-l sărute
Doar țipătul broaștei zvîcnea spre văzduh.

Și s-au pornit oamenii-n iureș fierbinte
Cazmalele-n mîini scăpărau argintii —
Și uite, azi mlaștina-aceasta, cuminte
S-a-ntors în brăzdarele vastei cîmpii.

Și uite, ca mîine pe-aceste ogoare
Scăldate-n sudoare, și-n vînturi, și-n ploi
Vor rîde-n amiezile pline de soare,
Recolte de aur cu foșnete moi,

Și uite, ca mîine vom rupe în două
O proaspătă pîine — și aburu-i cald,
Citi-vom ca-n licărul boabei de rouă
Tot clocotu-n care azi oamenii ard.

A. I. ZAINESCU

Unul din cei mulți

Cînd l-am întrebat pe tov. inginer Șoneru Constantin, agronomul șef al S.M.T.-ului Cioara-Doicești — regiunea Galați, care este brigada fruntașă din stațiune, mi-a răspuns fără să ezite o clipă:

— A 8-a. Cea condusă de Lică Pisică. Și a adăugat: Se menține printre primele 2-3 brigăzi încă din 1955. Iar acum, în campania de toamnă, e aproape gata cu planul de producție.

De la alți mecanizatori din stațiune — între care și Constantin Pisică, frate al șefului brigăzii fruntașe — am aflat despre acesta o adevărată istorioară pe care am socotit că e bine să fie cunoscută și de alții.

Cu mulți ani în urmă, Lică Pisică muncea împreună cu tată-său și cu alți 5-6 frați pe moșia lui Niculae Pană. Ziua îngrijea vitele, ajuta la căratul sacilor cu grîne sau încărca lemne, după cum era nevoie. Seara rupt de oboseală, dormea laolaltă cu alte slugi, prin șura cu paie sau în grajduri. Umbla numai în zdrențe, căci leafă boierul abia dacă da celor cîtorva mecanici. De cîteva ori, băiatul încercase „să fure" ceva despre meșteșugul mașinilor, uitîndu-se cum sînt drese de pildă, semănătorile de cereale. Dar administratorul moșiei nu îngăduia una ca asta. Odată l-a prins privind cu nesaț la munca fierarilor și l-a plesnit cu cravașa trimițîndu-l la „cărat apă".

Așa a dus-o Lică Pisică, împreună cu cei 7 frați ai lui, pînă în 1948. Atunci se înființaseră primele S.M.T.-uri din țară și flăcăiandrul n-a mai vrut să slugărească la moșie. Auzise că la S.M.T. Niculești-Jianu se primeau ucenici care vor să învețe meseria de tractorist. La școală s-a dovedit priceput și cu tragere de inimă pentru învățătură, de la început. Iar la absolvirea cursului, lui Lică i s-a încredințat un tractor K.D. nou-nouț.

— In ziua aceea, — mi-a povestit Constantin Pisică, — frate-meu a venit acasă, ca beat. Îi rîdeau și chipul și ochii. Se învîrtea de colo-colo, îmbrăcat într-o salopetă nouă, parcă spre a ne face în necaz nouă, celor mai mici ca el...

A lucrat la S.M.T. Niculești-Jianu, patru ani. Nu s-a mulțumit numai să cunoască a mînui bine tractorul, ci a învățat și cum poate fi reparat fiecare organ de mașină care se defecta. Iarna, la reparația utilajului, lucra în echipele care reparau pompele de injecție sau alte piese, deci acolo unde se cereau cunoștințe tehnice deosebite.

In 1952, cînd s-a înființat S.M.T.-ul Cioara-Doicești a cerut să fie transferat aci, lîngă ai lui.

Peste doi ani, a fost numit șef de brigadă și repartizat să lucreze ogoarele gospodăriei colective „Al. Suvorov" din Cioara, cea mai mare gospodărie colectivă din împrejurimi.

Acum, Lică Pisică conducea munca a 5-6 tractoare. La brigada lui, rareori aveau de lucru mecanicii de sector; șeful de brigadă se pricepea el însuși să înlăture orice fel de defecțiune s-ar fi ivit la tractoare sau mașini agricole.

Dar nu numai în ce privește problemele tehnice s-a dovedit Lică Pisică priceput, ci și în cele gospodărești.

— Vagonul de cîmp al brigăzii a 8-a condusă de Lică — mi-a spus Nicolae Darciu, președintele colectivei „Al. Suvorov" e ca o odaie curată, a unei gospodine vrednice. Șefului de brigadă îi place ordinea și destoinicia. Seara, socotește cu migală munca fiecăruia de peste zi. Dacă e nevoie de carburanți, de fiare de plug, se îngrijește să nu lipsească. Pe urmă, vine la colectivă și stă de vorbă cu brigadierii în vederea muncii de a doua zi. Numai cînd s-a convins că totul e bine pus la punct pentru următoarele lucrări, pleacă acasă. La casa lui cea nouă.

Căci am uitat să spun cîte ceva și despre viața lui Lică Pisică. Vrednicia lui i-a adus firește și bucurii mari. In 1943—1944 umbla în zdrențe pe moșia lui Pană. Azi cîștigă mai bine de 1.800—2.000 lei pe lună. Cu cinci ani în urmă, s-a căsătorit cu o fată din sat, colectivistă fruntașă. In 1956 și-a ridicat o casă de toată frumusețea. Dacă intri în ograda lui Lică Pisică, te întîmpină acum toamna, șirurile de crizanteme înflorite. In casă mobilă nouă, scoarțe și macaturi alese de lînă, aparat de radio. In cuiere, hăinărie de tot felul, într-o bibliotecă, mulțime de cărți: și din cele tehnice și de literatură. Căci Lică este unul dintre membrii de partid din stațiune care citește mult, cu pasiune, învățîndu-i la rîndu-i și pe alții. Nu odată, în ultimii ani, șeful brigăzii a 8-a s-a dovedit a fi unul dintre cei mai harnici sprijinitori ai lectorilor la cursurile de ridicare a calificării mecanizatorilor din stațiune. Căci succesele din fiecare campanie agricolă n-au venit singure și întîmplător; ci înainte de toate, prin creșterea nivelului politic și profesional, al oamenilor. Ei, oamenii aceștia noi au pus umărul la fiecare pas și pentru a face din stațiunea lor, un S.M.T. model. Îți încîntă ochiul priveliștea ce se deschide în față, cînd cobori din tren în gara Cioara și privești peste drum. Pe cîmpia întinsă unde altă dată creșteau ciurlani și mărăcini, azi a răsărit ca din pămînt un adevărat orășel. Dintre toate clădirile-ateliere, grupuri sociale, apartamente individuale m-a impresionat în mod deosebit clubul cu numeroasele lui camere, cu biblioteca ce cuprinde aproape 1.000 de volume, dar mai ales sala de spectacole, un adevărat teatru cu scenă largă și cabine pentru actori...

Și m-am gîndit că la toate cele ce au înflorit și înfloresc aici, pentru a face munca ușoară și traiul mecanizatorilor cît mai plăcut, a pus o părticică din inima lui și șeful de brigadă Pisică, sluga de odinioară a moșierului Pană.

AL. RAICU

DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI AGRICOL ȘI SILVIC

	1938	1958
INSTITUTE DE CERCET. ȘTIINȚIFICE	3	7
FACULTĂȚI	3	11
ȘCOLI TEHNICE	5	71
ȘCOLI PROFESIONALE	81	237
INGINERI	1.645	13.963
TEHNICIENI	1.514	17.345
ABSOLVENȚI ȘCOLI PROFESIONALE	18.501	84.340

OAMENI DE AZI

Sînt locuri pe care odată ce le-ai văzut nu le mai poți uita. Ele ți-au cuprins inima și mintea și îți revin în fața ochilor cu limpezime oricînd le rechemi.

Aș vrea să vă vorbesc despre cîțiva oameni obișnuiți, cu nume care nu au o rezonanță deosebită, dar care, acolo la locul lor de muncă dau trăinicie succeselor unei gospodării.

Cînd i-am cunoscut oare pe cei trei Kronenbergeri? Cred că cu un an în urmă. Vizitam atunci pentru prima oară gospodăria de stat „Timpuri Noi" din Giarmata, o adevărată uzină agro-zootehnică din preajma Timișoarei. M-a întîmpinat în ușa atelierelor mecanicul Ioan Kronenberger-tatăl. Un bătrînel mărunt, simpatic, cu mișcări potolite căruia nu-i prea dai 59 de ani. In atelier i-am cunoscut și pe cei doi fii ai săi: Iosif, cel mai mare, măsliniu la față și mărunt, are 34 de ani și e strungar. Kristof, cel de al doilea fiu, blond, mlădios, cu o privire de o sinceritate cuceritoare. Are 31 de ani, dar figura sa rămîne visătoare ca a unui adolescent. In preajma acestor trei Kronenbergeri te simți nespus de bine, deși i-ai cunoscut de foarte scurt timp. Îți place vorba lor cumpănită, căutătura deschisă, prietenoasă. Iar cînd le cunoști rezultatele muncii, îți dai seama că acești trei muncitori modești și necunoscuți, știu meserie fiecare cît un maistru.

Dar Kronenbergerii m-au impresionat atunci nu numai prin destoinicie și pricepere ci și prin dragostea lor pentru gospodăria de stat din Giarmata de care și-au legat destinele. Aceasta nu am înțeles-o din vorbe iscusit țesute ci din fapte, din acele fapte care dau întotdeauna măsura lucrurilor.

Bătrînul Kronenberger s-a angajat la gospodărie în 1948. Atelierele aveau destule reparații de executat, dar ca la orice început lipseau multe. El nu a stat la îndoială și a adus de acasă tot ce-i trebuia la bancul lui de lucru: menghină, scule, ciocane etc. Exemplul comunistului Kronenberger a fost urmat și de ceilalți. Astfel, gospodăria a putut să-și execute reparațiile necesare. Peste 2 ani, muncitorii au modificat atelierele, le-au mărit, peste alți doi ani au primit plini de bucurie primul strung de fabricație romînească. Un adevărat eveniment. Și iată-i pe mecanicii de la Giarmata executînd reparații capitale.

Dar greutățile nu se sfîrșiseră. Într-un timp n-au mai avut radiatoare de schimb pentru tractoarele I.A.R.-22. Bătrînul Kronenberger s-a apucat să le lucreze singur, din alamă. E adevărat că nu mai făcuse niciodată pînă atunci așa ceva, dar ce caută asemenea întrebări cînd gospodăria avea nevoie de tractoare care să are adînc țarina? A fost o muncă de sculptor, de adevărat maestru. Și mecanicul Kronenberger a reușit atît de bine, încît numeroase gospodării de stat și chiar întreprinderi au trimis comenzi pentru radiatoare.

La Giarmata oamenii au mîini de aur, pricepere și hărnicie. Și mai ales un puternic atașament pentru gospodăria lor.

Venise timpul însămînțării porumbului. Pămîntul era uscat din cauza secetei și semănatul trebuia făcut într-un timp scurt. Atunci mecanicii și inginerul Frank au hotărît să modifice semănătoarea. Piesele brute au fost turnate la Timișoara, apoi în atelierele gospodăriei a urmat asamblarea lor.

Pompele de injecție erau trimise de ani de zile pentru centricubat la atelierele mecanice din Timișoara. Mecanicul Ioan Weber s-a gîndit că acest lucru ar putea fi făcut și în gospodărie dacă ar avea un banc pentru centricubat. A lucrat mai mult de un an la el și a reușit să-l construiască. De pe urma acestei inovații gospodăria economisește aproape 500.000 de lei anual.

Cu asemenea oameni inimoși și pricepuți și mai ales cu 60 de inovații nu-i de mirare că gospodăria de stat Giarmata a cîștigat locul întîi pe Departamentul Gostat la cel de-al doilea concurs republican de inovații. Dar gospodăria se mîndrește nu numai cu mecanizatorii, ci și cu brigadierul zootehnist Cabason Gheorghe, brigadierul viticol Sandu Constantin, crescătoarea Veronica Long, șeful de brigadă Ion Vendling, tractoristul Ion Popescu și alții. Prin munca și strădaniile lor planul pe 1957 a fost depășit cu 8,3 la sută. Aceasta a făcut ca salariile lunare ale muncitorilor să crească la 800—900 de lei, iar cei care au avut o mai mare contribuție la depășirea planului au primit și premii importante.

Brigadierul Sandu Constantin, tractoristul Ion Popescu, grădinarul Ion Dobre și alții și-au construit case noi. Nu este de mirare. Oamenii cîștigă bine, iar statul i-a ajutat cu credite însemnate. In Giarmata s-au construit zeci de case noi. Le vezi răsărind ici, colo, sprințare pe ulițele cu locuințe tradiționale ridicate după tiparele aduse de către primii coloniști. Dintre toate însă casa lui Kristof Kronenberger este cea mai frumoasă. O adevărată vilă. Cu linii elegante, grațioase, cu ușă masivă sculptată. Curtea are alei cimentate, grădină de flori și pomi fructiferi. Casa aceasta are poate valoarea unui simbol. Ea a instaurat domnia altor linii, altui raționament arhitectonic și aparține unei Giarmate noi, îndrăznețe, moderne, Giarmatei socialiste în care oamenii nu se mai închid în dosul zidurilor și porților înalte ferecîndu-și prudent viața și cugetul. Și aș fi vrut să mai scriu despre prietenie, despre frăția și încrederea reciprocă care-i unește pe toți muncitorii din Giarmata: romîni, germani, sîrbi, maghiari. Dar pentru cititorii noștri toate acestea nu mai sînt lucruri noi, neobișnuite, ci realități strălucitoare ale anilor noștri de avînt și înflorire.

LUCIAN CURSARU

Din problemele actuale ale unei secții raionale Vinalcool

Munca de recoltare a strugurilor de masă s-a terminat. Culesul strugurilor ce se vinifică este însă în toi. Forfota din zilele culesului nu se întîlnește doar în podgorii. Secțiile de vinificare au, de asemenea, o activitate febrilă. La secția raională Strehaia a Vinalcoolului activitatea aceasta va dura și după cules o bună bucată de timp. Acum, secția preia struguri din 18 comune pe care-i vinifică la centrul din Strehaia și la baza volantă din Bîcleș. După terminarea vinificației, secția va trece la preluarea vinului din celelalte 15 comune ale raionului.

Experiența anilor trecuți, precum și situația din acest an cu recoltă de struguri neașteptat de bună, au dedeterminat secția Vinalcool să împartă comunele raionului în 2 părți. Comunele mai apropiate de secție și baza volantă predau struguri; celelalte, vor preda vin.

Prețul la care sînt preluați strugurii diferă în raport cu soiul, cantitatea de zahăr pe care o conțin și forma de valorificare. Astfel, prețul strugurilor preluați prin contract este cu 50 la sută mai mare decît prețul strugurilor preluați conform sarcinii de vînzare pe care o au viticultorii. In cadrul aceleiași forme de valorificare, strugurii altoiți au un preț de peste 3 ori mai mare decît strugurii producători direcți.

Deși e aplicat de puțină vreme, sistemul acesta de prețuri a dus deja la rezultate excelente. Pe dealurile altădată sterpe se plantează pomi și viță de vie nobilă. Prin sarcina de vînzare sînt preluați de Vinalcool circa 95 la sută din strugurii direct pr[...] ducători și numai 30 la sută din str[...] gurii altoiți. Aceasta înseamnă [...] strugurii din varietățile de soi pot [...] valorificați de podgoreni la un pr[...] foarte bun. Valorificînd prin contra[...] mari cantități de struguri, mulți pr[...] ducători au fost scutiți complet [...] sarcina de vînzare. Producători [...] Victor Pretorian din comuna Delen[...] și Alexandru Dogaru, din comun[...] Breznița, au oferit spre contracta[...] mai mulți struguri decît putea pr[...] lua momentan Vinalcoolul.

Vorbind despre tendința creșter[...] cantităților de struguri, vin și r[...] chiuri preluate prin contract, tovarăș[...] Gîlcă Ștefania, șefa secției Vinalcoo[...] observa:

— Prin contract se oferă produc[...] torilor prețuri foarte bune. Noi ne-a[...] străduit ca rachiurile care au 30 [...] peste 30 grade să poată fi prelua[...] prin contract. La fel am procedat [...] cu strugurii de soi. Ne pare rău, d[...] strugurii direct producători și rachi[...] rile mai slabe nu au putut fi prelu[...] te prin contract. Aceasta îi va dete[...] mina, sînt sigură, pe viticultori și p[...] micultori să planteze de acum viță [...] vie nobilă și pomi de soiuri mai bun[...] In raion există podgoria vestită [...] Corcovei. Foarte multe dealuri d[...] raion oferă condiții naturale mai bun[...] decît dealul pe care e așezată acea[...] tă vie. Există deci posibilitatea ca r[...] ionul Strehaia să devină o podgor[...] care să nu fie deloc mai prejos dec[...] apreciata podgorie din Corcova.

Prin activitatea sa, Vinalcoolul co[...] tribuie la crearea acesteia.

MAI SOSEA un convoi de care...

Convoiul de care încărcat cu știuleți mari, care păreau în lumina soarelui lingouri de aur curat, a pornit îndreptîndu-se spre baza de recepție din gara Răcăciuni. Șeful bazei, Fănică Boga, nu-și mai găsea loc. De trei ori intrase în pătulul cel mare cercetîndu-l cu atenție să nu aibă vreo șipcă ruptă și să fie curățat bine.

— Azi avem de furcă, bădiță Ioane. Vin colectiviștii din Răcăciuni să predea cantitățile de porumb contractat, zise laborantul Bontaș Gheorghe către Ion Poenaru, magazionerul bazei...

Bontaș Gheorghe a avut dreptate cînd a spus că vor avea de furcă în ziua aceea, pentru că au avut de lucru cu vîrf și îndesat. Numai colectiviștii din Răcăciuni au adus la bază peste 2 vagoane și jumătate de știuleți de porumb.

Colectiviștii Amironoaiei Gheorghe și Varciu Ion erau neîntrecuți la descărcat. Cînd ultima căruță din convoiul colectiviștilor din Răcăciuni se îndrepta de la cîntar spre pătul, de după colțul magaziei își făcu apariția un car cu boi, apoi altul, și pînă să se dumirească, Ion Poenaru se pomeni cu un convoi ce parcă nu se mai sfîrșea. Era convoiul de care de la întovărășirea din Răcăciuni. Apoi se rînduiră la coada convoiului și țăranii muncitori Vasile Bădărău din Răcăciuni, Vasile Ganga, și Vasile Carabulă din Răcătău, iar la urm[...] încheia convoiul, Iacob Pascal di[...] Petrești.

Către prînz zarva se mai potolis[...] Doar la magazia cu grîu, un autoca[...] mion de la o gospodărie colectivă în[...] cărca grîu de sămînță, iar la magazi[...] cealaltă, Ștefan I. Barbu din Petreșt[...] descărca cele 500 de kg de floarea[...] soarelui pe care le preda în baza con[...] tractului încheiat.

Tancău Ion, casierul bazei, transp[...] rat și agitat își număra banii.

— Te-au luat pe sus, după cu[...] văd? zic eu.

— Azi a fost zi tare. Am plătit pest[...] 10.000 lei, bașca viramentele, ră[...] punde el vesel.

Mă uit la el. Toți sînt bucuroși. A[...] lucrat vreo 6 ore întins ca pe sfoar[...] și au înmagazinat în bază peste [...] vagoane de porumb și 8.000 de kg d[...] floarea-soarelui.

— Noi sîntem aici, la bază, de l[...] ora 5, deși programul începe la 6. [...] timpul culesului și oamenii sînt gră[...] biți, n-au vreme de așteptat ceasu[...] întregi cu boii în jug sau cu caii î[...] ham la ușa magaziilor. Ne-am orga[...] nizat munca în așa fel, încît să ev[...] tăm orice aglomerație.

I-am strîns mîna și am plecat lă[...] sîndu-l acolo la magazia lîngă car[...] se și oprise un șir lung de care în[...] cărcate cu știuleți de porumb.

A. MUȘAT

Scrisoare deschisă
Gestionarului de cooperativă Gheorghe T. Burada

Tovarășe Gheorghe T. Burada, gestionar al cooperativei de consum din comuna Saelele, raionul Turnu Măgurele. Îți trimitem această epistolă, deoarece prin viu grai nu reușim să stăm de vorbă, fiindcă matale greu poți fi găsit la locul de muncă. Îți scriem rîndurile de față din dorința de a te ajuta atît pe dumneata cît și pe cooperatori. Iată despre ce este vorba:

Precum știi și dumneata, cooperativa își are menirea să aprovizioneze pe producătorii agricoli cu toate cele de trebuință în gospodăriile țărănești. La cooperativă, țăranii muncitori vin cu încredere pentru că știu că este a lor și nu prăvălia de pe vremuri a cutărui sau cutărui speculant. Și țăranii muncitori din Saelele vin în fiecare zi la cooperativă. Dar, aici e buba, nu întotdeauna reușesc să cumpere ceea ce le este de trebuință. Nu pentru că nu s-ar găsi la cooperativă, ci pentru că dumneata nu ești de găsit la treabă. In loc de gestionar, ei găsesc ușile zăvorite cu un lacăt cît toate zilele. Aceasta e bine pentru fereală împotriva răufăcătorilor. Nu-i însă bine pentru cei care vin să cumpere cîte ceva. Nu mai departe, decît zilele trecut[...] cînd într-o dimineață bună de munc[...] cîțiva gospodari veniseră la cooper[...] tivă să cumpere abavit. Știi, chimical[...] din acelea pentru tratat sămînța [...] grîu mai înainte de a o băga în p[...] mînt. Zadarnice au fost cele cîteva or[...] de așteptare. Deși soarele se ridicas[...] de cîteva zeci de prăjini pe cer, dum[...] neata nu te-ai îndurat să mergi să de[...] chizi magazinul. Așteptînd așa cîteva[...] ore de pomană pe la uși, s-a dus o [...] bună de lucru în cîmp. Și odată c[...] asta, grîul oamenilor a rămas netrata[...] Asta-i doar un exemplu. Ar mai fi [...] altele de dat. Le lăsăm însă pentru alt[...] dată.

Oare nu s-ar putea ca pe viitor să-[...] respecți orele de muncă ca atunci cîn[...] vin oamenii să cumpere mărfuri, ca, d[...] pildă, abavit pentru tratat sămînț[...] cooperativa să fie deschisă așa cu[...] este orariul stabilit? Dacă nu, atunc[...] e cazul ca Uniunea raională să ia mă[...] surile corespunzătoare.

GH. BACIU

După o corespondență de **T. BARBALATA**

Felurite ȘTIRI

La invitația Centrului experimental de îngrășăminte bacteriene — București, vinerea trecută a sosit în țară, pentru un schimb de experiență, profesorul L. M. Doroncinski, candidat în științe tehnice al Institutului Național de microbiologie agricolă din Leningrad.

*

In gospodăriile colective din regiunea Cluj, valoarea zilei-muncă crește în medie cu 20 la sută față de anul trecut. Datorită producțiilor sporite obținute la culturile prășitoare, în 52 de gospodării colective se vor împărți colectiviștilor cîte 30—40 la sută mai multe produse decît fusese prevăzut la începutul anului.

*

In regiunea Galați, gospodăriile agricole colective au însilozat circa 130.000 tone de furaje — de 11 ori mai mult decît în perioada corespunzătoare a anului trecut.

In ultimele zile, cooperativele de consum au mai preluat în baza contractelor încheiate, 45.000 tone de cartofi care au fost trimise spre desfacere pe piețele Capitalei și ale altor orașe din țară.

*

Gospodăria agricolă colectivă „Filimon Sîrbu" din cartierul Anadalchioi al orașului Constanța a livrat, printre altele, anul acesta, pe piețele orașului Constanța, 80.000 kg. legume și peste 400.000 kg. roșii, realizînd din vînzarea legumelor un venit de 815.000 lei.

*

Muncitorii forestieri din unitățile direcției silvice Cîmpulung-Suceava care și-au îndeplinit planul trimestrial înainte de termen, au dat peste prevederile planului 2.000 m.c. bușteni gater rășinoase, 3.000 m. c. de [...]bile rășinoase etc.

Urmărind îndeplinirea planului de producție

Construcțiile și completa lor folosire — condiție a dezvoltării gospodăriei colective

Despre amploarea construcțiilor în gospodăriile colective s-a scris deseori. Unități care la început nu aveau nici o construcție, sau aproape nici una, stăpînesc acum zeci de obiective destinate în marea lor majoritate producției. Grajduri, saivane și maternități; pătule, magazii și remize; puiernițe și ateliere au fost ridicate și continuă să se ridice pentru a acoperi nevoile de producție tot mai mari ale gospodăriilor.

In regiunea Constanța, munca de executare a construcțiilor a cuprins toate satele fapt ușor de înțeles, avînd în vedere că, cu un an în urmă, ultimii țărani muncitori individuali au devenit membri ai gospodăriilor agricole colective. In gospodăria colectivă „Vasilescu Vasia" din comuna 23 August, raionul Negru Vodă, bunăoară au fost construite, în mai puțin de 6 ani, 14 obiective, printre care 3 grajduri, 2 pătule, 2 magazii, 2 puiernițe. Mai mult de 7 ha. teren sînt ocupate numai de construcții.

In lumina sarcinilor izvorîte din planul de producție, gospodăria și-a propus să execute în 1958 un grajd pentru 50 de vaci, o puierniță, un coteț pentru păsări. Începute în trimestrul al II-lea al anului, aceste construcții au fost terminate și date parțial în exploatare. In plus a mai fost ridicată o îngrășătorie pentru 50 de porci. Așadar planul de producție al gospodăriei a fost depășit la capitolul construcții. Cum a fost realizată această sarcină și care sînt efectele ei?

In primul rînd este vorba de chibzuința gospodărească, care nu lipsește colectiviștilor de la „Vasilescu Vasia". In problema construcțiilor, ei au pus un accent deosebit pe folosirea fondurilor proprii ale gospodăriei. Astfel, din cei 1.540.000 lei sumă ce reprezintă costul celor 14 obiective realizate, gospodăria a investit 942.800 lei, adică peste 61 la sută — restul sumei fiind împrumut de la stat. Pentru construcțiile ridicate în acest an, proporția între investițiile proprii și creditele acordate de stat a fost și mai mult schimbată, contribuția gospodăriei reprezentînd 68 la sută din costul lucrărilor. Aceste cifre arată că gospodăria s-a dezvoltat necontenit ca urmare a folosirii ajutorului dat de stat, în prezent ea avînd posibilitatea să investească în scopuri productive sume de bani din ce în ce mai mari.

In legătură cu creșterea contribuției proprii la executarea lucrărilor capitale, trebuie subliniat și un alt aspect desprins din planul de producție. In 1954, valoarea producției marfă realizată prin comerțul de stat a reprezentat mai puțin de 40 la sută din totalul vînzărilor. In anul 1958, volumul vînzărilor către stat depășește 85 la sută din totalul producției marfă. Valorificarea produselor la prețul de stat a dat gospodăriei putința să-și procure ieftin și la timp, prin comerțul de întîmpinare, materialele necesare executării construcțiilor. Iată deci, cum valorificarea prin comerțul de stat a produselor destinate vînzării, contribuie la creșterea continuă a avuției obștești.

Este bine știut că odată construcțiile executate darea lor în exploatare, cu întreaga capacitate, este lucru principal în obținerea rezultatelor dorite. Altfel, costul obiectivelor se amortizează greu, producția crește nesatisfăcător ceea ce este fără îndoială păgubitor gospodăriei și colectiviștilor înșiși. Acest lucru a fost bine înțeles de colectiviștii de la „Vasilescu Vasia". De aceea, pe măsura terminării construcțiilor, ei au căutat să dezvolte fermele zootehnice. Astfel, numărul vacilor de lapte a crescut în acest an cu încă 11 capete. Ferma de vaci numără acum 53 de vaci de lapte și 47 juninci. Și dacă gospodăria n-a îngrășat anul trecut nici un porc anul acesta are gata pentru a fi livrați, 41 de porci grași. A mărit de asemenea, numărul oilor și al păsărilor. Trebuie arătat că, cu un an în urmă venitul bănesc adus din valorificarea produselor animale a fost de 376.182 lei, iar în acest an el va depăși suma de 820.000 lei, din care 435.000 lei au și intrat în casa gospodăriei.

Se desprinde din aceste exemple, suficient de clar, preocuparea dovedită la gospodăria de mai sus pentru ca construcțiile ridicate să fie cît mai complet folosite. Desigur, în această direcție, nu trebuie să se creadă că lucrurile sînt pe deplin rezolvate. Nici colectiviștii nu susțin așa ceva. Mai sînt încă locuri goale în maternitatea pentru scroafe, în îngrășătorie în puiernițe. Important este faptul că gospodăria are printre preocupările de seamă completarea acestor locuri. Ba mai mult, pentru anul viitor sînt prevăzute a fi executate noi construcții destinate producției. Se prevede deci creșterea continuă a producției animale și vegetale.

Realizarea acestor sarcini va duce la o și mai puternică dezvoltare a gospodăriei, la realizarea unor venituri pentru colectiviști, din ce în ce mai mari.

T. OPREA

Dovezi grăitoare

15 gospodării agricole colective din raionul Turda sînt prezente cu roade ale muncii lor la expoziția raională. Standurile frumos amenajate prezintă sugestiv cîteva din realizările gospodăriilor colective, demonstrînd avantajele mari pe care le obțin țăranii muncitori uniți prin munca în comun.

Gospodăria colectivă din Moldovenești, de pildă, expune un snop de grîu, mare și frumos. Alături, un alt snop, mic și pipernicit. In explicație se arată: grîul colectivei a dat 2.163 kg la ha, față de 833 kg cît a fost media la fiecare hectar însămînțat cu grîu în sectorul individual.

Vizitatorul trece mai departe. La standul gospodăriei colective din Plăiești sînt prezentați știuleți de porumb din soiul Warvick 303 care a dat o producție medie la ha de 6.500 kg; colectiva din comuna Lunca a obținut la ha 21.000 kg cartofi din soiul Gülbaba.

Frumoase exemplare legumicole, cereale, fructe și struguri prezintă și gospodăriile colective din Bolduți, Văleni, Triteni-Colonie, Boian și altele.

Toate exponatele sectorului cooperatist-socialist dovedesc cu prisosință superioritatea muncii în comun pe tarlale întinse și cu mijloace mecanizate.

Ing. IACOB POJAR
corespondent

VACCIN ANTIPESTOS

O deosebită atenție se acordă la gospodăria agricolă de stat Cuparu, regiunea Pitești, preîntîmpinării bolilor la animale.

In fotografie, tehnicianul Cloșcă Teodor, făcînd vaccinarea antipestoasă la unul din cei 490 de godaci ai fermei pe porci.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Mai mult sprijin întovărășirilor agricole din raionul Iași

Munca de lămurire desfășurată în sprijinul lărgirii sectorului cooperatist, bazată pe popularizarea rezultatelor obținute de către întovărășirile agricole, a făcut ca raionul Iași să aibă pînă acum cele mai multe întovărășiri agricole față de celelalte raioane din regiune. Astfel, cele 17.315 familii de țărani muncitori care alcătuiesc 176 de întovărășiri agricole, muncesc laolaltă 22.191 ha de teren arabil.

Indrumate să execute muncile agricole în comun, așa după cum prevede statutul întovărășirilor și sprijinite de către S.M.T., multe întovărășiri agricole din raionul Iași au obținut an de an recolte cu mult sporite față de recoltele obținute de către țăranii muncitori cu gospodării individuale.

In același timp, întovărășirile agricole din raionul Iași au fost îndrumate spre a-și crea și dezvolta fondul de bază în vederea cumpărării de inventar agricol, îmbunătățirii funciare (diguri, drenaje, sisteme de irigație pe terenurile întovărășirii etc.). Bunăoară, întovărășirea din satul Larga Jijia, comuna Movileni, are un fond de bază în valoare de 10.346 lei. Intovărășiții de aici și-au cumpărat o semănătoare, un tăvălug, o vînturătoare, 2 prășitori și alte mașini și unelte agricole. Crearea fondului de bază a constituit o preocupare de seamă și pentru întovărășiții din satul Tătăruși. Ei au adunat pînă acum la fondul de bază 7.198 lei, sumă cu care au cumpărat un plug, o pereche de boi și un car. De asemenea, întovărășiții din satul Alexandru cel Bun, comuna Vlădeni, și-au creat în acest an un fond de bază în valoare de 2.181 lei și sînt hotărîți să-l mărească tot mai mult.

Aceste lucruri demne de laudă se datoresc și muncii depuse de tehnicienii și inginerii agronomi din raionul Iași, cum sînt: Chitic Constantin, Dobre Mihai, Pintilescu Eleonora, Opariuc Florica Dascălu, Ion Costine Sergiu și alții, care muncesc cu multă tragere de inimă în acțiunea de îndrumare și sprijinire a sectorului agricol cooperatist din raionul Iași.

Este bine știut că toate întovărășirile agricole au putința să se întărească din punct de vedere economic atunci cînd membrii întovărășiți sînt îndrumați să facă muncile în comun, să aplice regulile agrotehnice în lucrarea pămîntului și întreținerea culturilor, și să dezvolte an de an fondul de bază al întovărășirii.

Din păcate însă nu toți tehnicienii și inginerii din raionul Iași înțeleg să ajute cum se cuvine activitatea întovărășirilor. Așa se explică de ce în întovărășirea agricolă din satul Roșcani, înființată acum doi ani, și care are în prezent 153 familii și 207 ha teren arabil, lucrările agricole nu se fac în comun și nu s-a creat un fond de bază. In această situație se găsesc și întovărășirile din comunele Holbocu, Spineni, Tutora și Mogoșești. Nu trebuie trecut cu vederea faptul că tovarășii de la secția agricolă a raionului, ca ing. Ion Popescu și Eugen Grigoriu, mergînd în aceste comune, nici măcar nu stau de vorbă cu președinții întovărășirilor, ci își găsesc ocupații cu totul în afară de îndrumarea întovărășirilor.

De asemenea, lipsă de sprijin a întovărășirilor agricole a dovedit și S.M.T. Holboca care deservește unitățile din acest raion. Căci, acum cînd întovărășiții au tot interesul să termine la timp și în cele mai bune condiții agrotehnice lucrările de însămînțări și arăturile adînci de toamnă, tractoarele se defectează în fiecare zi, cum s-a întîmplat în comunele Grajduri și Prisecani, întîrziind lucrările de campanie.

Așa stînd lucrurile, organele în drept din raionul Iași au datoria să facă totul pentru ca întovărășirile agricole să poată să se dezvolte cît mai mult, îndrumînd și sprijinind pe întovărășiți să execute muncile în comun, să creeze și să mărească fondul de bază, în vederea obținerii de recolte bogate, în vederea ridicării necontenite a nivelului lor de trai.

I. GHEORGHIU

Realizări de SEAMA

■ La gospodăria agricolă de stat Mărculești din raionul Slobozia, a început de curînd recoltatul orezului. De pe primele parcele, aflate sub îngrijirea brigăzii conduse de Constantin Petrișor, s-a realizat pînă acum o producție medie de aproape 6.000 kg. orez la ha. De altfel pe întreaga suprafață de 450 ha., cultura este frumoasă și se prevede un rod bogat: circa 5.000 kg. la ha.

■ In viile gospodăriilor agricole de stat din regiunea Galați culesul strugurilor și vinificarea lor este în toi. Deosebit de bogate sînt recoltele obținute. Astfel, la gospodăriile din Odobești, Florești și Ivești producția de struguri la hectar se cifrează în jurul a 10.000 kg, 9.000 kg. și respectiv 7.000 kg. Pe unele parcele se obțin producții și mai mari. Bunăoară, la Florești, pe 50 ha., brigada lui Nicolae Păvăloaie a cules în medie 12.000 kg. struguri la ha.

Pentru îmbunătățirea muncii în construcția și exploatarea utilajului agricol

Zilele trecute, Direcția generală tehnico-științifică din Ministerul Agriculturii și Silviculturii a organizat un simposion cu scopul de a aduce la cunoștința tehnicienilor din diferitele sectoare de producție, realizările dobîndite în Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, pe linia mecanizării agriculturii. De asemenea, simposionul a avut ca scop să arate felul cum s-ar putea aplica la noi în țară experiența țărilor membre în C.A.E.R., și îmbunătăți sistema generală de mașini, ținînd seama de realizările obținute în aceste țări.

In cadrul simposionului au luat cuvîntul: tov. ing. Petru Moldovan, directorul general al Direcției generale S.M.T., care a făcut o amplă expunere asupra tractoarelor și mașinilor agricole expuse la tîrgul de la Leipzig; tov. ing. N. Ulcenco, profesor la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Capitală, care a prezentat referatul „Tendințe noi în mecanizarea agriculturii în țările membre C.A.E.R."; și tov. prof. ing. Gh. Cristali, directorul I.C.M.E.A.-ului care a prezentat realizările obținute de I.C.M.E.A. în urma aplicării experienței căpătate de institut prin contractele avute cu specialiștii în problemele de mecanizare și electrificare a agriculturii din Uniunea Sovietică și țările de democrație populară.

Referatele expuse au ridicat numeroase probleme interesante în legătură cu mecanizarea și electrificarea agriculturii. Astfel o problemă importantă a fost aceea a echilibrării sarcinii de producție pe tractor convențional la nivelul realizărilor altor țări prietene, cunoscut fiind că în Uniunea Sovietică, R. Cehoslovacă, R. D. Germană și R. P. Polonă, încărcătura pe tractor convențional este cuprinsă între 49—91 hantri. Pe viitor, va trebui ca toți oamenii noștri de știință, pe de o parte, și practicienii, pe de altă parte, să lupte pentru a se obține un cît mai mic consum de carburanți pe cal-putere-oră, și un mare volum de lucrări între două reparații (în unele țări prietene s-a ajuns pînă la 4.000 ore între o reparație generală și alta).

In ce privește construcția de mașini a fost evidențiat faptul că la tractoare, se tinde a se merge pe linia folosirii motoarelor Diesel cu răcire cu aer. In prezent, mașinile agricole se fabrică în mare măsură suspendate și universale, pe roți de cauciuc de joasă presiune.

Cît privește exploatarea mașinilor, se tinde a se folosi îndeosebi la arat o viteză mare de înaintare.

Din expunerea făcută de tov. prof. ing. Gh. Cristali a rezultat că la noi în țară, I.C.M.E.A.-ul urmărește și aplică realizările din Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, de unde a primit o importantă documentație tehnică, pentru crearea unor mașini noi și perfecționate, adaptate specificului țării noastre.

La sfîrșit, în cadrul simposionului au fost prevăzute cîteva filme documentare de scurt metraj cu privire la: mecanizarea lucrărilor în cultura porumbului, în legumicultură.

L. ION

VĂZÎND ȘI FĂCÎND

Bunăstarea și belșugul țăranilor colectiviști atrag din ce în ce mai mulți țărani individuali în G.A.C.-uri.

Ce-a văzut l-a minunat... ...încîntat... ...și luminat!!!!!

Desen de N. CLAUDIU

Roadele i-au convins

In comuna Vurpăr, raionul Sibiu, exista pînă de curînd o singură întovărășire agricolă. Datorită recoltelor superioare obținute de întovărășiți față de sectorul individual, încă 51 de familii de țărani muncitori au hotărît să se unească formînd a doua întovărășire.

Proaspeții întovărășiți au hotărît în adunarea generală de constituire să respecte prevederile statutului model, lucrînd în comun întreaga suprafață de 71 ha teren. Au hotărît de asemenea să treacă neîntîrziat la formarea fondului de bază pe care să-l folosească în interesul dezvoltării producției. In fruntea treburilor întovărășirii, căreia i s-a dat numele „Drum Nou", au fost aleși țăranii muncitori Nistor Dumitru, Coldea Ion, Linărth Mihail și alții.

MIRCEA MUSTEAȚA
corespondent

Unele observații privind munca brigăzilor speciale

In anul trecut, la gospodăria agricolă de stat Stupini, regiunea Stalin, a funcționat o singură brigadă specială. Prin frumoasele realizări obținute ea și-a dovedit pe deplin superioritatea față de restul brigăzilor de tractoare din această unitate. La cultura grîului bunăoară, pe terenurile lucrate de brigada specială s-a realizat o producție medie de 1.950 de kg. cu aproape 100 de kg. la ha. mai mult decît s-a recoltat de pe restul terenului gospodăriei. Totodată, prețul de cost al kg. de grîu a fost de numai un leu, față de 1,14 lei cît a costat kg. de grîu cules de pe terenurile lucrate de restul brigăzilor. De la cultura porumbului (care a dat pe terenul lucrat de brigada specială o producție de 3.320 kg. la ha., adică cu 1.120 kg. mai mult decît media pe gospodărie) la fiecare ha. s-a făcut o economie de 32 lei la tona de produs, realizîndu-se numai de la această cultură, un beneficiu de 192.560 lei.

Ca urmare a acestor rezultate, la gospodăria de stat din Stupini au fost înființate încă două brigăzi speciale.

Membrii celor trei brigăzi, de sub conducerea mecanicilor agricoli Wagner M., Hull Wilhelm și Mull Hantz, au pornit cu sîrg la lucru în noua formă de organizare încă din toamna anului trecut. Executînd toate lucrările agricole la vreme și potrivit cerințelor agrotehnice, cu tot timpul neprielnic din acest an, ei au recoltat în medie cîte 1.808—2.065 kg. grîu, 1.931 kg. orz de toamnă și 1.116 kg. orzoaică la ha., iar la porumbul pentru boabe se scontează pe o producție medie de 2.700—3.300 kg. la ha.

Deoarece în cadrul gospodăriei nu mai sînt și alte brigăzi, iar în restul unităților Gostat din regiunea Stalin nu există organizate brigăzi speciale, socotim că nu e lipsit de interes să facem o comparație între producțiile obținute de brigăzile speciale de la Stupini cu producțiile medii realizate pe Trustul regional Gostat. Astfel, producția medie de grîu obținută la gospodăria de stat Stupini este cu 520 de kg. la ha. mai mare decît media obținută pe Trust.

Pe tractor convențional, s-a realizat: la brigăzile speciale din gospodăria Stupini 292,41 hantri, iar pe întregul Trust numai 153,08 hantri — deci cu 139,33 hantri mai puțin. Aceasta arată clar că productivitatea tractoarelor care au lucrat în cadrul brigăzilor speciale este aproape dublă față de tractoarele care au lucrat grupate în brigăzi obișnuite. Prețul de cost al kilogramului de produse a fost la gospodăria Stupini de 0 578 lei, cu mult mai puțin decît anul trecut, iar pe Trustul regional de 0 997 lei.

Superioritatea acestei forme de muncă, — așa cum era și firesc — a ridicat problema înființării altor brigăzi speciale în cadrul Trustului regional Gostat Stalin. Astfel, și la gospodăriile de stat din Sibiu, Hărman și Slimnic, au luat ființă în acest an cîte o brigadă specială.

Trebuie însă subliniat că noile brigăzi întîmpină serioase dificultăți în muncă. Astfel, gospodăriile din Hărman și Slimnic, nu au atelier mecanic pentru ca tractoriștii din brigăzile speciale să-și poată repara singuri tractoarele (așa cum prevăd instrucțiunile de organizare). Pe de altă parte, aci nu există inventarul agricol necesar mecanizării complete a lucrărilor la culturile respective. Membrii brigăzilor nu sînt nici salarizați potrivit încadrării lor ca mecanici agricoli care lucrează într-o brigadă specială ci ca și restul tractoriștilor, în acord simplu. Cu alte cuvinte, aceste brigăzi au fost înființate doar pe hîrtie.

In cadrul gospodăriilor de stat din regiunea Stalin, mai sînt și alte probleme care trebuie rezolvate pentru a se asigura buna organizare a muncii în noile brigăzi speciale. Este vorba în primul rînd de planul de cultură. Nu se pot repartiza fiecărei brigăzi cîte 200 ha. păioase, 200 ha. porumb și 100 ha plante furajere anuale așa cum se prevede în regulamente, deoarece multe gospodării au suprafețe mici de teren arabil. Fiind vorba de unități cu un pronunțat caracter zootehnic, ar trebui să se facă o derogare de la regulamentul de organizare a brigăzilor speciale, în sensul măririi suprafețelor de furaje, și micșorării îndeosebi a celor de porumb. Și încă ceva. In raionul Codlea, unde mecanizarea lucrărilor agricole se poate realiza în procent de 100 la sută, porumbul pentru boabe se cultivă în mică măsură. Acesta ar trebui înlocuit (pentru brigăzile speciale) cu o altă prășitoare, cum ar fi, de pildă, cartoful, care, după cum se știe, se cultivă pe scară mare în Țara Bîrsei. De aici se naște și necesitatea dotării acestor unități cu mașini de semănat și recoltat cartofi.

Tov. ing. Doruș Paraschiv, șeful serviciului mecanizării de la Trustul regional Gostat Stalin ne-a sezisat încă o problemă, care ca și celelalte ridicate mai sus, trebuie rezolvate pe plan departamental. Anume, spre deosebire de regiunile de cîmpie, unde predomină terenul ușor și unde însămînțatul se poate executa într-o singură arătură și discuire, aici, însămînțatul se face după mai multe lucrări de pregătire a terenului. De asemenea, pe terenurile destul de sărace în substanțe hrănitoare din regiunea Stalin (ce trebuie să primească cantități masive de îngrășăminte organice și chimice) și unde, spre deosebire de șes parcelele sînt mici — tractoarele fac numeroase deplasări în gol. Ar trebui deci să se revizuiască și eventual să se scadă din suprafața de teren afectată pe tractor fizic.

Avînd o diversitate mai mare de culturi și alte condiții naturale și climaterice decît în regiunile de cîmpie, este necesar ca pentru gospodăriile de stat din regiunea Stalin să se analizeze temeinic forma în care se pot organiza în cele mai bune condiții, brigăzile speciale. Odată rezolvate aceste probleme de către Departamentul Gostat ar fi posibil ca și la alte gospodării de stat cum sînt cele din Rîșnov, Hălchiu, Prejmer, Noul Cristian și Cisnădie să fie create brigăzi speciale.

I. LEȘEANU

Cîteva probleme privind folosirea de soiuri de grîu de toamnă mai productive în agricultura R.P.R.

Ing. agr. D. TORGE
președintele Comisiei de stat pentru încercarea soiurilor de plante agricole

Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, care a avut loc în aprilie 1958 la Constanța, a pus în fața oamenilor muncii din agricultură sarcina de a realiza în anii imediat următori la grîu și secara de toamnă o producție globală de 5.500.000 tone.

In sporirea producției la hectar un rol deosebit de important îl are folosirea semințelor de soi de mare productivitate, cu însușiri fiziologice superioare, bine adaptate condițiilor de climă și sol. Rezultatele experimentale și de producție arată că față de semințele comune, semințele de soi asigură în cazul grîului de toamnă sporuri de producție de 15-25 la sută.

Munca de creare și stabilire de noi soiuri de grîu de toamnă mai productive, cu însușiri fiziologice superioare, potrivite condițiilor naturale din țara noastră este sprijinită substanțial de partid și guvern. Posibilitățile tehnico-materiale de cercetare — în plină dezvoltare în anii regimului nostru democrat popular — au fost considerabil lărgite în ultima vreme prin înființarea și organizarea rețelei centrelor de stat pentru încercarea soiurilor de plante agricole. Prin importul, în toamna anului 1957, a 59 soiuri de grîu, 5 de secară și 6 de orz de toamnă din diferite țări ale lumii, munca de creare de noi soiuri de cereale păioase a cunoscut de asemenea un sprijin prețios. In prezent aceste soiuri se găsesc în cadrul stațiunilor de cercetări agricole unde servesc ca material biologic pentru crearea de noi soiuri.

Verificarea valorii productive a soiurilor autohtone și importate precum și a posibilităților lor de adaptare la condițiile de climă și sol din țara noastră se face în 41 de centre de stat pentru încercarea soiurilor, situate în cele mai variate regiuni naturale. In prezent în gospodăriile agricole de stat se găsesc pentru înmulțire, în afară de soiurile raionate, un număr de 14 soiuri de grîu de toamnă de perspectivă.

Experimentarea de stat a soiurilor de grîu autohtone alături de cele străine, efectuată de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în anii 1955—1958, a scos în evidență:

soiurile cele mai valoroase și productive de grîu de toamnă autohtone și din import ce au fost raionate în toamna anului 1958 și pe cele de perspectivă care au fost date la înmulțire în cadrul stațiunilor de cercetări agricole și în gospodăriile agricole de stat;

o serie de lucruri și de învățăminte practice deosebit de valoroase pentru munca amelioratorului și a producătorului, de care este necesar să ținem seama în activitatea pe care o depunem pentru ridicarea producției la ha prin folosirea factorului sămînță de soi.

In cele ce urmează vom arăta, pe scurt, observațiile noastre.

S-a constatat că soiurile de grîu autohtone sînt adaptate condițiilor de climă și sol din țara noastră în regiunile naturale unde au fost raionate, că au bune însușiri fiziologice. In majoritatea regiunilor și în majoritatea cazurilor, soiurile autohtone au făcut față cu succes condițiilor climaterice: ger, secetă etc. Elementele productivității însă, la soiurile noastre (număr de spiculețe în spic, număr de boabe în spiculeț, greutate absolută etc.) sînt inferioare față de cele ale soiurilor sovietice, bulgare etc. care au o ridicată productivitate.

Soiul A 15, care este soiul cel mai răspîndit la noi, s-a dovedit un soi bun. Incercarea de stat a soiurilor dovedește însă că acest soi a fost foarte solicitat la crearea de noi soiuri și că liniile create din el nu au o valoare productivă mai ridicată decît soiul părinte A 15. Amelioratorii noștri au extras pe calea selecției individuale o serie de linii din soiul A 15, care în încercarea de stat s-au dovedit omogene și uniforme, nedepășind în producție în mod constant și asigurat pe A 15.

Calitățile de panificație ale soiurilor romînești sînt excepționale. Din acest punct de vedere soiurile noastre sînt egale celor sovietice și canadiene și depășesc soiurile germane, engleze, franceze și italiene.

In ceea ce privește adaptabilitatea la condițiile agrotehnicii, pe cale de îmbunătățire continuă în cadrul unităților noastre agricole socialiste, precum și la lucrările de mecanizare completă, soiurile autohtone lasă de dorit. De asemenea soiurilor noastre le lipsește capacitatea de a valorifica în întregime condițiile din sol în continuă îmbunătățire prin lucrări de calitate și aplicarea de doze mari de îngrășăminte chimice. O altă parte negativă a soiurilor din producție este rezistența lor slabă la cădere.

In cazul unei agrotehnici superioare și a unor condiții climaterice favorabile soiurile autohtone sînt supuse căderii în întregime.

Pentru ridicarea producției agricole prin folosirea factorului sămînță de soi este necesar ca fondul morfo-fiziologic al soiurilor noastre să fie îmbunătățit. Astfel, trebuie să se asigure o talie mai redusă plantelor, să se îmbunătățească structura morfo-anatomică a paiului și elementele productivității spicului (numărul de spiculețe fertile, de boabe în spiculeț, greutatea absolută etc.), să se mărească capacitatea de solubilizare și folosire a substanțelor nutritive din sol prin crearea unui sistem radicular bogat și profund.

Lucrările consfătuirii grîului, care a avut loc în 19-20 august 1958, au scos în evidență ce anume soiuri sînt necesare producției agricole și ce însușiri trebuie să aibă pentru diferitele regiuni naturale din țară. Inginerii și tehnicienii agronomi din gospodăriile agricole de stat cer soiuri a căror talie să fie cuprinsă între 80—100 cm., rezistente la cădere, cu un raport boabe și paie de 1:1 sau cel mult 1:1,25, mai productive decît soiurile autohtone și care să fie potrivite pentru lucrările mecanizate și pentru condițiile noastre naturale.

Astfel, pentru stepa Bărăganului și a Dobrogei soiurile de grîu de toamnă trebuie să aibă o mare rezistență la ger, la cădere și secetă. Pentru a evita efectele păgubitoare ale căldurilor mari și uscate, care au loc regulat în această zonă în perioada 18—25 iunie, sînt necesare soiuri mai precoci cu 6-8-10 zile decît cele aflate în cultură. Intre soiurile importate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii se găsesc 2 soiuri de grîu, date la înmulțire în această zonă, mai precoce decît A 15 cu 6-10 zile.

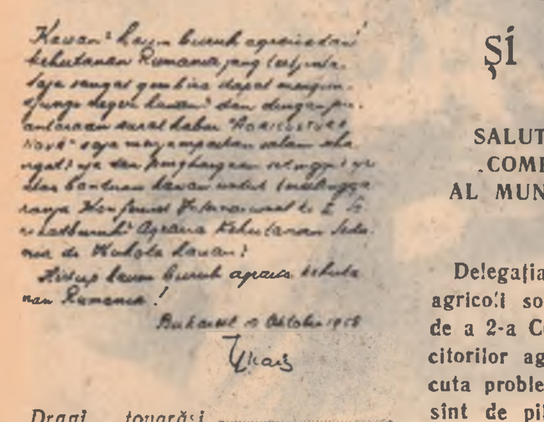
Silvostepa Moldovei are nevoie de soiuri de grîu de toamnă care să posede o bună rezistență la ger, cădere, secetă, boli cryptogamice, și mai precoci cu 4-5 zile decît soiul Tg. Frumos 16. In zona cernoziomurilor bogate din sudul silvostepei Olteniei și Munteniei sînt necesare soiuri cu o mare putere de absorbție și asimilare a condițiilor mediului exterior, rezistente la ger, cădere, scuturare, boli și secetă. Aluviunile bogate și cernoziomurile din Transilvania cer soiuri productive rezistente la cădere, la boli și fenomenul de asfixiere datorită straturilor groase de zăpadă din timpul iernii. In condițiile Cîmpiei Banatului și Bihorului sînt necesare soiuri de mare productivitate, rezistente la cădere, la boli, secetă și scuturare.

Pentru podzolurile din întreaga țară sînt necesare soiuri cu un sistem radicular bogat și o mare capacitate de solubilizare și de absorbție a elementelor nutritive din sol.

(Continuare în nr. viitor)

In preajma deschiderii celei de a 2-a Conferințe Mondiale a muncitorilor agricoli și forestieri

SALUTUL PREȘEDINTELUI UNIUNII INTERNAȚIONALE A SINDICATELOR MUNCITORILOR AGRICOLI ȘI FORESTIERI

Dragi tovarăși muncitori agricoli și forestieri din Romînia.

Sînt foarte fericit că am posibilitatea de a vă vizita țara. Prin intermediul ziarului „Agricultura Nouă" vă transmit cele mai călduroase salutări și mulțumiri pentru sprijinul acordat în pregătirea celei de a 2-a Conferințe Mondiale a muncitorilor agricoli și forestieri care are loc în Capitala țării dv.

Trăiască muncitorii agricoli din Republica Populară Romînă!

TJUGITO

SALUTUL PREȘEDINTELUI COMITETULUI CENTRAL AL MUNCITORILOR AGRICOLI DIN U.R.S.S.

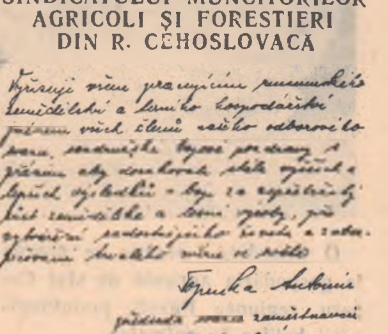
Delegația sindicală a muncitorilor agricoli sovietici este sigură că cea de a 2-a Conferință Mondială a muncitorilor agricoli și forestieri va discuta probleme foarte importante, cum sînt de pildă, condițiile de viață și de muncă ale salariaților agricoli din lumea întreagă — și va elabora rezoluții prin aplicarea cărora se va contribui la dezvoltarea tuturor formelor de unitate și solidaritate a celor ce muncesc pe ogoare și în păduri. Totodată sindicatele se vor putea organiza tot mai bine în lupta pentru interesele vitale ale membrilor lor, pentru independența națională și pace.

Sperăm că Conferința va chema pe muncitorii de pe ogoare și din păduri să ia parte activă la Săptămîna luptei și solidarității muncitorilor împotriva amenințărilor războiului atomic și activității agresive a imperialiștilor împotriva R. P. Chineze.

EGURAZDOV SERGHEI

SALUTUL PREȘEDINTELUI SINDICATULUI MUNCITORILOR AGRICOLI ȘI FORESTIERI DIN R. CEHOSLOVACĂ

Transmit tuturor muncitorilor agricoli și forestieri din Republica Populară Romînă, în numele tuturor membrilor sindicatului nostru, un salut tovărășesc de luptă. Le urez succese tot mai mari în lupta pentru continua înflorire a agriculturii și silviculturii, pentru o viață senină și fericită, pentru asigurarea unei păci trainice în între-go lume.

TOPINKA ANTONIN

Să fie retrase forțele armate americane din Taivan și Penhuledao

Au trecut opt zile de cînd trupele Armatei Populare chineze de eliberare au încetat bombardamentul de artilerie asupra insulei Țzînmîndao. Acest gest umanitar a fost întîmpinat cu căldură de militarii și civilii din Taivan, Penhuledao, Țzînmîndao, Matsushan și de către opinia publică mondială.

Doar în cercurile diplomatice americane a produs derută și enervare. Dulles, secretarul de stat al S.U.A., caută cu tot dinadinsul să prezinte această măsură drept o „înșelăciune", drept un „răgaz" necesar trupelor Chinei populare. El declară că încetarea temporară a bombardamentelor nu-i satisface pe americani și cere „încetarea permanentă a focului". Dulles amenință că în caz contrar trupele americane din regiunea Taivanului vor relua așa-zisa „escortare a navelor".

Declarațiile secretarului de stat al S.U.A. dovedesc întregii lumi — pentru a cîta oară — caracterul agresiv al politicii S.U.A. care persistă în amestecul lor în treburile interne ale Chinei.

In primul rînd între China și S.U.A. nu există război, deci nu există foc despre a cărui încetare să poată fi vorba. „Continuarea sau încetarea lui — precizează ziarul „Jenminjibao" din 11 octombrie — continuarea lui pe o perioadă îndelungată sau încetarea lui pe o perioadă îndelungată, constituie probleme pe care numai chinezii trebuie și pot să le rezolve.

In al doilea rînd, orice om de bună credință poate vedea că mesajul cu privire la încetarea bombardamentelor nu conține nici un fel de înșelăciune, întrucît bombardamentele de artilerie au încetat cu adevărat. Și nu poate fi vorba nici de un „răgaz" necesar, deoarece Armata populară chineză de eliberare este mult prea puternică ca să aibă nevoie de o refacere sau de o pauză. Dulles și ceilalți susținători ai agresiunilor americane nu vor să recunoască în acest gest tocmai esențialul, adevărul: dorința sinceră de începere a tratativelor în scopul unei reglementări pașnice. Dulles afirmă în continuarea declarației lui că S.U.A. vor contribui la „înfăptuirea dreptății și la realizarea unei păci trainice". Dacă este așa, răspunde ziarul „Jenminjibao", atunci S.U.A. trebuie să demonstreze sinceritatea vorbelor lor prin îndeplinirea următoarelor condiții: să înceteze escortarea navelor ciankaișiste, să nu mai pătrundă în apele teritoriale și în spațiul aerian al părții continentale a Chinei, să pună capăt provocărilor militare, amenințărilor cu războiul și amestecului în treburile interne ale Chinei, să-și retragă forțele armate din Taivan și Penhuledao. Dacă aceste condiții nu vor fi îndeplinite, se poate oare vorbi de o „contribuție la înfăptuirea dreptății și a unei păci trainice?".

Problema insulelor Taivan, Penhuledao, Țzînmîndao și Matsushan poate fi rezolvată sub toate aspectele pe cale pașnică. Această problemă constituie o chestiune internă a chinezilor înșiși.

Populația Ciprului are dreptul să-și determine singură soarta

Problema Ciprului, problema acestei insule în care populația duce de ani de zile o luptă înverșunată pentru a scăpa de sub jugul colonial englez a ajuns cu începere de la 1 octombrie la un punct de maximă gravitate. Intr-adevăr, această dată a fost fixată de guvernul britanic pentru a pune în aplicare planul său cu privire la Cipru, în ciuda împotrivirii populației cipriote și a divergențelor serioase pe această temă cu guvernul grec. „Planul Macmilian" cum este denumit, deși prevede o așa zisă asociere a Greciei și Turciei cu Anglia la administrarea internă a Ciprului, lasă de fapt neschimbat statutul de colonie și bază militară engleză al insulei în următorii 7 ani. După aceea, potrivit aceluiași plan, ar deveni posibilă împărțirea Ciprului.

După cum se știe, planul Macmillan a fost respins chiar de la început atît de guvernul grec cît și de cel turc, iar populația cipriotă și-a manifestat împotrivirea prin greva generală de la 1 octombrie. Pe cînd Grecia a refuzat să-și numească un reprezentant care, în baza prevederilor planului ar urma să participe la administrarea insulei, Turcia și-a modificat ulterior poziția, anunțînd că sprijină propunerile engleze. Gestul guvernului turc a stîrnit o vie nemulțumire în rîndurile cipriotilor greci care reprezintă 80 la sută din populația insulei.

Planul prezentat de arhiepiscopul Makarios, respectiv proclamarea independenței Ciprului, sub garanția O.N.U. nu este nici el susținut de întreaga mișcare de eliberare din Cipru și nici de întreaga opinie publică din Grecia, care consideră că el reprezintă o renunțare la dreptul de autodeterminare al poporului cipriot.

Intrarea în vigoare a planului britanic a sporit și mai mult încordarea din Cipru, în ciuda măsurilor de represiune și intimidare luate de autoritățile coloniale britanice.

In legătură cu problema Ciprului, guvernul grec a transmis o notă guvernelor statelor semnatare ale Tratatului de pace cu Turcia încheiat la Lausanne la 23 iulie 1923, printre care și guvernului R.P. Romîne. Răspunsul guvernului țării noastre la nota guvernului grec, menționează că în problema Ciprului, poziția R.P. Romîne este bine cunoscută și se întemeiază pe recunoașterea dreptului inalienabil al tuturor popoarelor la autodeterminare. Călăuzindu-se după acest principiu fundamental, guvernul și poporul romîn privesc cu profundă simpatie lupta eroică pentru libertate a poporului cipriot care se află în tragica situație de a fi ultimul dintre popoarele europene supus unui regim colonial și căruia i se refuză dreptul legitim de a trăi în conformitate cu aspirațiile și interesele sale.

Guvernul romîn consideră că nu există nici o justificare pentru amînarea rezolvării problemei cipriote și că singura soluție rezonabilă este aceea de a da dreptul populației insulei de a-și determina singură soarta.

SPORT

Din activitatea colectivului „Tractorul"-Galați

Despre activitatea secției de haltere a colectivului sportiv „Tractorul" din Galați, care reprezintă pe muncitorii de la centrul mecanic agricol de aci, am mai scris în coloanele gazetei noastre cu prilejul cîștigării campionatului pe țară organizat de asociația „Recolta". Menționam atunci că acest colectiv numără o serie de halterofili care posedă frumoase calități pentru această disciplină și dacă vor persevera în pregătirea tehnică vor realiza rezultate deosebite. Și iată că acest fapt începe să fie confirmat. Reprezentînd regiunea Galați, echipa de haltere a colectivului sportiv „Tractorul" a reușit recent să cucerească „Cupa regiunilor" la care au participat selecționatele regiunilor Ploești, Oradea și Galați. In această întrecere, lupta pentru primul loc a fost foarte strînsă și după desfășurarea primelor două probe — smuls și împins — cele 3 echipe se aflau la egalitate de puncte, iar învingătorul a fost cunoscut abia după ultima probă — aruncat. Respectiv, a cîștigat reprezentativa regiunii Galați, echipa „Tractorul", care a ocupat primul loc cu 11 puncte. Cu acest prilej, halterofilul Gh. Gospodinov, frezor la centrul mecanic agricol Galați, care s-a clasat pe primul loc la categoria semigrea, a doborît recordul regional ridicînd 315 kg. (împins 102,500 kg., smuls 92,500 kg. și aruncat 102 kg.). De asemenea, trebuie să menționăm victoria obținută în cadrul „Cupei Dunărea" de echipa „Tractorul" din Galați asupra formației „Progresul" din Polești, pe care a întrecut-o cu scorul de 5—1. Pentru „Tractorul", cele 5 puncte au fost obținute de Alex. Toma, categoria cea mai ușoară, S. Mihailopol (semi-ușcară), Alex. Ignat (semi-mijlocie), Gh. Gospodinov (mijlocie) și T. Velichi (grea). Trei dintre acești sportivi, respectiv Alex. Toma, Alex. Ignat și N. Gospodinov, au fost invitați să participe luna trecută la tabăra de pregătire de la București, unde s-au și evidențiat. Dar colectivul „Tractorul" mai are și o secție de lupte clasice, care duce o frumoasă activitate. Echipa de lupte a reușit să cîștige faza de zonă pentru calificarea în divizia A, care s-a desfășurat recent cu participarea reprezentantelor orașelor București, Tulcea, Sf. Gheorghe și Galați. Aci, trebuie menționați luptătorii Ion Donose, Mircea Strulovici, Gh. Călămnoiu, Ion Călin etc. Apoi, trebuie să relevăm frumoasa comportare avută de sportivii de la „Tractorul" la campionatul republican de canotaj care s-a desfășurat de curînd la Snagov. Astfel, cuplul V. Timofan—M. Husarenco a ocupat locul 2 la proba caiac dublu 10.000 m., întrecînd echipaje cu mai multă experiență competițională. De asemenea, Gh. Vorobiev a ocupat locul 3 la proba caiac simplu 1000 metri.

M. L.

Primul concurs republican de călărie sătesc

Printre disciplinele sportive foarte mult îndrăgite la sate se numără și călăria. Concursurile populare organizate anul acesta în diferite regiuni ale țării, s-au bucurat de o participare numeroasă, iar concurenții au dovedit că posedă frumoase calități pentru acest sport. Pentru a da posibilitatea amatorilor acestei discipline să se afirme într-o competiție oficială, Federația Romînă de Călărie a luat inițiativa să organizeze la sfîrșitul lunii octombrie, primul concurs republican la care vor participa călăreții de la gospodăriile agricole de stat și colective, precum și de la herghelille de stat. Programul acestei competiții care se va desfășura între 23 și 26 octombrie, pe hipodromul din Craiova, va cuprinde atît proba de călărie, — viteză, obstacole, ștafete — cît și probe specifice cu căruța, — viteză, greutate, îndemînare. In prezent, concurenții fac intense pregătiri în vederea acestui campionat republican de călărie sătesc.

1953-1958

Pentru condiții mai bune de muncă și de trai

Peste puțină vreme, Capitala țării noastre va avea cinstea să găzduiască cea de a 2-a Conferință Mondială a Muncitorilor Agricoli și Forestieri. Intre prima și cea de a doua conferință mondială, sub conducerea sindicatelor agricole din țările capitaliste și coloniale, muncitorii din agricultură și sectorul silvic au desfășurat mari lupte revendicative în scopul îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai.

Analizînd activitatea sindicatelor agricole începînd din luna ianuarie 1953 pînă în prezent, se poate vedea că puține au fost țările capitaliste și coloniale unde să nu se fi organizat pe plantații sau ferme mari greve. Dintre greve, cele mai importante au fost: greva celor 500.000 muncitori de pe plantațiile din Ceylon împotriva reducerii salariilor, greva celor 120.000 muncitori de pe plantațiile din Porto-Rico pentru majorarea salariilor, greva celor 100.000 muncitori forestieri (iunie 1954) din statele de nord-est de SUA, pentru majorarea salariilor, greva celor 850.000 muncitori din Valea Po (Italia) și greva celor 180.000 muncitori din Bavaria, Germania Occidentală (decembrie 1954), în același scop.

In cele mai multe locuri luptele economice greviste s-au soldat cu depline victorii: în octombrie 1954 cei 320.000 muncitori de pe plantațiile de cauciuc din Malaya de pildă, au obținut săptămîna de lucru de 6 zile, cei 50.000 muncitori de la 79 de ferme din Danemarca au obținut ziua de muncă reglementară, muncitorii agricoli zilieri din regiunea Vila Rodriquez (Brazilia) obțin o majorare a salariilor de 80 la sută (ianuarie 1955) etc.

Tot atît de importante au fost și luptele dintre anii 1953-1958 pentru libertăți sindicale. In iunie 1955 de pildă, 10.000 de muncitori de pe plantațiile de ceai din Ceylon, au declarat grevă în semn de protest, față de concedierea a 71 de muncitori care se înscriseseră în sindicatul agricol; în septembrie același an, 50 000 muncitori de pe plantațiile de trestie de zahăr și din rafinăriile de zahăr din Guyana Britanică, au declarat grevă, cerînd ca muncitorii să fie reprezentați în organele care fixează normele pentru recoltarea trestiei de zahăr.

In ceea ce privește asigurările sociale, sînt demne de remarcat greva generală a celor 2 milioane de muncitori agricoli din aprilie 1953 în Italia, pentru aplicarea legii prevăzînd asigurări în caz de șomaj pentru muncitorii agricoli, greva muncitorilor din insula Martinica (mai 1955) pentru recunoașterea dreptului la asigurări sociale, sau lupta muncitorilor agricoli din Uruguai (februarie 1958) pentru obținerea asistenței medicale în caz de boală.

Luptei muncitorilor agricoli și forestieri în diferite țări capitaliste și coloniale ale lumii trebuie să i se adauge și luptele țăranilor pentru pămînt. In februarie 1953 de pildă, țăranii din Cochabamba (Bolivia) au ocupat o serie de pămînturi. Conducătorii lor sindicali au fost arestați. Ca urmare, mii de țărani înarmați cu arme primitive și ciomege au organizat mari demonstrații pentru eliberarea arestaților. Tot atît de importantă a fost și răscoala țăranilor din statul Parana (Brazilia) în septembrie 1957 împotriva poliției care a încercat să le ia pămîntul.

Insfîrșit, tabloul de mai sus n-ar fi complet dacă n-ar fi adăugate și luptele pentru pace duse în numeroase țări ale lumii, în ultimii ani, de către muncitorii agricoli și țărani. Așa de exemplu au fost luptele țăranilor din numeroase sate din Japonia și R.F. Germană împotriva planurilor americane de a construi aeroporturi în satele lor, lupta țăranilor din Ajrodiri (Cipru) împotriva exproprierii a 30.000 acri (120 00 hectare), pentru construirea unui aeroport, sau campania organizată în ianurie 1958 de Comitetul național al țăranilor din Franța, împotriva construirii bazelor de lansare a rachetelor pe teritoriul francez.

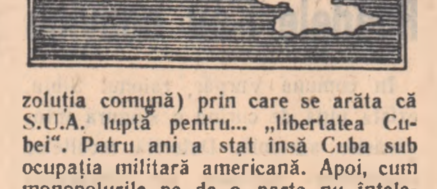
TRAI AMAR... în „ZAHARNIȚA" LUMII

La întretăierea căilor maritime care duc din Oceanul Atlantic spre Oceanul Pacific și din America de Nord spre cea de Sud se află Cuba, cea mai mare dintre insulele Antile. Cînd marele navigator Columb a descoperit în anul 1492 această insulă el a numit-o „cel mai minunat ținut din cîte au apărut vreodată în fața privirilor omenești". De altminteri și astăzi pentru splendorile sale naturale și clima ei dulce, Cuba este numită pe bună dreptate „Perla Antilelor".

Impreună cu alte cîteva insule mai mici din arhipeleagul Antilelor, Cuba formează teritoriul de 114.500 km. pătrați ai republicii ce-i poartă numele. Țărmul ei este crestat de numeroase golfuri prielnice navigației. Fiind situată în mijlocul unei mări calde, Cuba are o climă tropicală maritimă. Datorită solului extrem de fertil aci cresc trestia de zahăr, tutunul, fibroasele, cafeaua, cacao, arborii de cauciuc, citrice și alte plante tropicale. Subsolul țării este de asemenea bogat în zăcăminte de fier și minereuri de mangan, zinc și cupru. Marea majoritate a locuitorilor Cubei este formată din creoli — urmași ai colonialiștilor spanioli care au început să se stabilească aici încă din timpul lui Columb. O altă parte a populației este formată din negri și mulatri — urmași ai sclavilor aduși în trecut din Africa.

Datorită numeroaselor sale bogății, Cuba a fost aprig disputată între spanioli și britanici. Niciodată însă colonialiștii străini nu s-au simțit în siguranță pe pămîntul Cubei. Din anul 1717 răscoalele împotriva dominației spaniole s-au ținut lanț. In anul 1895 a avut loc vestita răscoală populară sub conducerea generalului negru Moncado și a multarului Maseo.

Intre timp, investițiile americane în industria zahărului din Cuba ajunseseră la 50 milioane de dolari. Pentru a smulge Cuba din mîinile spaniolilor trebuia găsit un pretext. Și acesta a fost aflat. In seara zilei de 14 februarie 1898 nava militară americană „Maine" aflată în vizită de „curtoazie" la Havana, a sărit în aer. Așa a început ceea ce marele scriitor Mark Twain a definit ca „tragicomedia numită războiul cuban". Spania învinsă a fost nevoită să renunțe la Cuba în favoarea Statelor Unite. Pentru a masca adevăratele țeluri ale războiului, ambele camere ale Congresului S.U.A. au votat vestita „Resolucion Conjunta" (Re-

zoluția comună) prin care se arăta că S.U.A. luptă pentru... „libertatea Cubei". Patru ani a stat însă Cuba sub ocupația militară americană. Apoi, cum monopolurile pe de o parte nu înțelegeau de fel să renunțe la zahărul cuban, iar opinia publică pe de altă parte începuse să fie scandalizată, s-a găsit un înger salvator în persoana domnului Platt. Acesta a venit cu un amendament ce-i poartă numele (Enmienda Platt) care condiționa suspendarea ocupației americane cu acceptarea de către cubani a „dreptului" S.U.A. de a interveni în Cuba. In același timp portul Guantanamo — cel mai important din Cuba — a fost transformat în bază militară americană.

Formal, astăzi Cuba este o țară independentă. In realitate însă ea este subordonată monopoliștilor din S.U.A. al căror capital predomină în economia țării. Mai bine de 90 la sută din pămînturile cultivate se află în mîinile trusturilor din S.U.A. — „Cuban Atlantic Sugar Co", „Punta Alegro Sugar Co", „Cuban American Sugar Co" și bineînțeles „Monstrul verde" adică marele monopol „United Fruit Co". In urma politicii de monocultură dusă de aceste monopoluri, care împreună cu cîțiva latifundiari stăpînesc aproape toate pămînturile roditoare, plantațiile de trestie de zahăr s-au extins pe o suprafață uriașă ce ocupă astăzi peste 52 la sută din tot teritoriul cultivabil al insulei. Dar și plantațiile de tutun din care se fabrică vestitele „Havane" aparțin ca și celelelalte bogății, capitalului nord-american.

Subjugarea economică a Cubei a fost însoțită, bineînțeles, și de cea politică. Generalul Fulgencio Batista, actualul dictator al Cubei, este omul devotat al trusturilor americane. Pentru cei 6.000.000 locuitori ai Cubei, dictatura lui Batista înseamnă un lung șir de suferințe și mizerii. In prezent, în Cuba se numără peste 1.000.000 de șomeri. Lucrătorii de pe plantații locuiesc în colibe acoperite cu paie. Pentru o muncă de sclavi care durează în medie 15 ore pe zi, ei primesc drept salariu un peso, sumă care nu ajunge nici pentru hrana unei singure persoane. Vătafii de pe plantații sînt după relatările ziarelor „adevărați demoni". La ordinul stăpînilor lor, ei impun un ritm de muncă la care puțini muncitori rezistă. Salariile sînt reduse continuu, muncitorii rămîn fără de lucru 8-9 luni pe an, datorită restrîngerii producției de zahăr de către monopoliști. Astăzi, vîrsta medie a unui muncitor cubanez de pe plantațiile de zahăr, atinge doar 32 de ani. Mortalitatea infantilă se ridică la 10-11 la sută.

Există și un cîntec popular care oglindește viața neînchipuit de grea a muncitorilor de pe plantații:

„In zaharnița lumii, traiul robilor zahărului este mai amar decît fierea".

O anchetă specială pentru cercetarea alimentației muncitorilor agricoli a arătat că „o familie a unui muncitor agricol, compusă din cinci persoane, consumă o cantitate de alimente evaluată în calorii, suficiente doar pentru un singur om". Dar și acel venit care face posibilă fie și o asemenea alimentație de mizerie, continuă să scadă. Mai este deci de mirare că în Cuba arde din ce în ce mai puternic incendiul revoltei? In rîndul patrioților de sub conducerea lui Fidel Castro se află mii de muncitori fugiți de pe plantații. Numeroase greve ale acelorași muncitori transformă regiuni întregi în așa numite „regiuni moarte". Poporul Cubei continuă lupta pentru izgonirea regimului fascist al lui Batista, pentru eliberarea țării de sub călcîiul monopolurilor americane, pentru a nu mai permite ca țara lor să fie „zaharnița" S.U.A.

NEGRU PE ALB

Autoritățile vestgermane au expediat poliției din Berlinul occidental 2000 de bombe lacrimogene în vederea... alegerilor locale.

Folosind așa mijloace,
Demne de-un amar suris,
Lacrimi vrînd ca să provoace,
Dumnealor se fac... de rîs.

De curînd, în Turcia s-au triplat prețurile la medicamente.

Scump al naibii, în prezent
Orișice medicament
E pentru turci un „hap" amar,
Ce ustură la... buzunar.

NOTE DE DRUM

Intr-un sovhoz din R. S. S. Moldovenească

Pe șoseaua asfaltată, Z.I.M.-ul gonește cu o sută de kilometri pe oră. După vreo cincisprezece minute de la plecarea din Chișinău, am ajuns pe o culme de pe care se vede la mari depărtări. Mă întorc și privesc în urmă. In fața ochilor mei se desfășoară o priveliște măreață. E o îmbinare de clădiri de toate nuanțele și mărimile, începînd de la căsuțele străvechi și pînă la blocurile noi, cu multe etaje, la clădirile impozante ale ministerelor, ale hotelurilor și magazinelor moderne, ale teatrelor și cinematografelor, la fabricile care își înalță fumul pe coșuri.

Numeroasele elevatoare risipite în toate părțile orașului prevestesc că în scurt timp, micile clădiri străvechi nu vor mai folosi decît ca monumente istorice, la care tineretul se va uita cu uimire și curiozitate. Ca în toate orașele și satele Uniunii Sovietice și în R.S.S. Moldovenească se clădește repede și bine, asigurîndu-se în fiecare an locuințe noi, confortabile și igienice pentru oamenii muncii.

Mașina continuă să meargă cu aceeași viteză, apropiindu-se de un grup mare de case — un fel de vile — înconjurate cu grădini de flori și livezi tinere.

— Orașul se va întinde pînă aici? îl întreb pe prietenul care mă călăuzește.

Prietenul zîmbește și nu-mi răspunde. Am impresia că nu m-a înțeles și repet întrebarea. Prietenul zîmbește din nou:

— Am intrat pe teritoriul sovhozului Grătiești. Acestea sînt locuințele muncitorilor.

Fac semn șoferului să oprească.

— Ar trebui să mergem întîi la sovhoz. Să-i vedeți pe muncitori întîi cum lucrează, ca să vă dați seama și cum au ajuns la nivelul acesta de trai. Dar dacă doriți, rămînem să vedem întîi orașul sovhozului...

Șoferul oprește în fața unei clădiri mari pe zidul căreia se află o firmă scrisă cu roșu: Club. Coborîm din mașină. Pînă să intrăm în clădire, prietenul îmi spune că în acest mic orășel locuiesc familiile celor peste 700 muncitori agricoli din sovhoz.

Intrăm într-o odaie largă, cu pereții acoperiți de rafturi pline cu cărți. Ne întîmpină o femeie tînără — bibliotecara — care ne povestește că numai în anul 1958, în biblioteca lor au intrat peste 1.000 de volume noi.

— Cărți aveți din belșug. Dar de citit se citește? întreabă prietenul.

Drept răspuns, femeia îi arată niște fișe. Le cercetăm cu curiozitate. Sînt cîteva sute de cititori și fiecare a citit cîte 5—10 cărți, dovadă că numărul volumelor citite e deosebit de mare.

— Fișele astea nu spun totul, mărturisește bibliotecara. De foloasele aduse de biblioteca noastră vă veți putea convinge abia cînd veți vedea rezultatele muncii.

Vizităm pe rînd: sala de șah, sala de sporturi și sala de cinematograf, unde rulează trei filme pe săptămînă. Sala de cinematograf are peste șase sute de locuri, cu mobilier modern, care nu se deosebește cu nimic de sălile de spectacol de la oraș. In toate camerele, pe pereți, se află sute de fotografii. Aci surîde o fată care culege ciorchinii mari de struguri, dincolo un bărbat mustăcios cu un furtun în mînă, ori un flăcău zdravăn la volanul unui tractor. Vin apoi la rînd două fete cu rachetele de tenis în mîini și doi flăcăi suflînd din trombon. Pe alți pereți se află doar chipuri de oameni surîzători sau gravi, după cum i-a prins fotograful. Mi se povestește că toți aceștia sînt fruntași în producție, în sport, în munca artistică și culturală. Patruzeci și șase de muncitori din sovhoz au fost decorați cu ordinul Lenin, cu ordinul Drapelul Roșu ori cu alte ordine pentru succesele obținute în producție. Un număr de peste 100 au primit diferite medalii la expoziția unională de la Moscova.

Vizităm după aceea creșa și grădinița, unde mamele își lasă copiii în timpul zilei; cele 2 școli elementare de 4 ani—una cu limba de predare în moldovenește și alta în rusă. Mi se spune că de fapt, aci s-a introdus învățămîntul obligatoriu de zece ani, dar numărul elevilor fiind prea mic, fiii muncitorilor sînt trimiși să urmeze clasele 5—10 la Chișinău, unde sînt întreținuți la internat, pe socoteala statului.

La ora cînd vizităm micul orășel al muncitorilor din sovhoz, oamenii sînt la lucru. Ici, colo, se vede doar cîte o gospodină care face curățenie și scutură covoarele, în timp ce prin ferestrele deschise se aud cînd melodii săltărețe, cînd vocea groasă a crainicului de la centrala stației de radioficare a sovhozului, ori de la postul de radio Chișinău.

— Cu toate că în fiecare casă, la fiecare colț de stradă există difuzoare, aproape toți muncitorii au și aparate de radio, îmi povestește însoțitorul.

Intrăm într-o casă care nu se deosebește cu aproape nimic de celelalte. E locuința familiei Grabenco, vinificator. In casă, găsim o femeie zveltă și durdulie. Pare necăjită că am găsit-o nepregătită de oaspeți și la început nu știe ce să facă. O frîntură de clipă rămîne locului. Ține în mînă aspiratorul de praf, aidoma unui soldat care prezintă arma pentru onor. Indată își recapătă cumpătul și scoțînd aspiratorul din priză, ne întîmpină surîzînd. Intrăm într-o odaie cu mobila modestă, dar curată și bine întreținută.

Femeia ne roagă să stăm pe niște scaune rînduite în jurul unei mese și spune să-i iertăm că soțul este la lucru. Sînt bucuroși de oaspeți și ne roagă să poftim și după-amiază, cînd va fi și dînsul acasă.

După o jumătate de oră, timp în care femeia ne-a pus pe masă o seamă de bucate, plecăm. Pe ușa deschisă, vedem și camera de lucru a muncitorului, care nu se deosebește cu nimic de cea a unui intelectual. O bibliotecă plină de cărți, o masă de lucru cu toate ustensilele necesare scrisului, două fotolii de pluș sînt semne că stăpînul apartamentului a uitat de mult vremea de odinioară cînd n-avea răgaz sau nu știa nici măcar să deschidă o carte. La toate cele văzute doar în cîteva minute în casa muncitorului din Grătiești aveau să se adauge apoi multe altele.

ȘERBAN NEDELCU

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".